

AUTHOR _____

NO. 2300

TITLE 03722 עטרת בתורות

בן צנין

RR _____

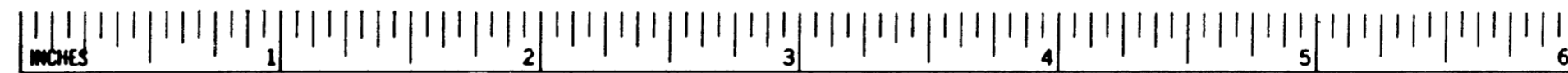
IMPRINT _____

CALL NO. ACC. 0790

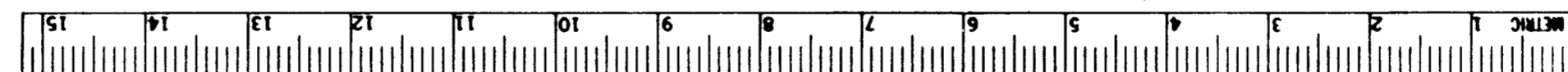
DATE MICROFILMED _____

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשע"א

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

25^d

~~HEBREW BOOKS~~

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשע"א

LIBRARY
OF THE
JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY
OF AMERICA

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

HYMAN G. ENELow COLLECTION

1955. ספר מלכות האלוהים קטורה • ~~הנבחרים~~ הפנימיים, חלק א

המבשר החדש אקומוניקציה אגודתו. אמר המערכת, בית דין יוסף
אקומוניקציה מחדש להערכתו היסטוריה מאת אלפרד זעבי, פרופ' יוסף

ההשקפה החדשה (המבשר החדש)

49 אנדרטת 8 בתה אשכנזי יפה מאת

זה ספר משכיה האורות צפידס הנצנים
חבור החכם הגדול אבוחמד אלגזאלי ..
אמר המעתיק יצחק ברי יוסף אלפאסי מ"כ

ראיתי אצלתי זה הספר מאין ידעתי. אלאן עבדי. אפי' מה אגלגלתי
בעת הנדבתי והוא מאד ידוע אמרתי ידועי כפי כדוק. אפי' ..
ויפלא עלי נבדתי ואם תמצא תמצא לי ידעתי. ואלעם אפי'
ויקרא כבודי, במלכו הכבוד דודי. אפי' כפי עיני ..
אבטחויותי כפי מני טהאלי המלכתי. אפי' למני טביא
מותי ממדותי הקדוה. אפי' נמני אפי' אמרתי. אמרתי ..
הנביאית הקדוה. אפי' אמרתי. אפי' נמני. אמרתי. אמרתי ..
ראיתי ואלאן ידעתי וממנותי. אפי' אמרתי. אמרתי ..
בהעתיק זה הספר מאלתי טרופה אמרתי ממדותי
הקדוה. להוסיף אפי' אמרתי. אפי' אמרתי. אמרתי ..
באלו הכפית אין ידעתי הטאית קודמת אמרתי ..
אפי' אמרתי ידעתי הטאית קודמת אמרתי אמרתי ..
ממדותי. אמרתי כפי אמרתי. אמרתי. אמרתי ..
אפי' אמרתי אמרתי. אמרתי. אמרתי. אמרתי ..
באלו הענינים בעיני אפי' אמרתי. אמרתי. אמרתי ..
אפי' אמרתי אמרתי. אמרתי. אמרתי. אמרתי ..

ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

ואמר בחכם כי החכמה היא ענוה ואי יוכא אלהים האדם האלוקים יביע
 הבורא ית ויקרובים אלו ויורה לאדם מה למעשה תורה וכלב כי
 חכם אב נתן חכמה וכל החכמים מדברים ביביעו בוראם
 אב יכבדו בה ואם יבחרוהו אלא הבוראם וכל עבוד כי הסכים
 הם מדברים מן הנבונים האלהים אמר שמואלן אלהים הסודות
 ילא יאמרו אותם מי אמר ואנו אלהים וכל עבוד למען רוח
 אותך כי אמר ראוי ושבח מדעת מימי וכל אבותך וכל
 בהם העלן ומען רוחך ומען וסגלה אף פנים פחדה
 בען נפשיים ונפשיים מליך בהם הדבה מעתה וכל
 העלן אמר היתה מעלה בדמות אב יומר מהלך מלכיה
 החכמה אלו אמר ואנו אב כי הוא כמאליו ספידים אפס
 חדישים וכל זה אהם האור והטובה וכל סודות עולמים
 פועל אמידים הפעולה לעולם טוב ואנו אב אדם
 מליך בדבות בד מעולם וכל יביבי די אף בודים
 מאלים כי אמר הדבר לנך אצרוס הדבה אפס פנים
 אין אף עליו וכן אמר פשו בעבוד הדין ויעקמות
 האבות ביד הבורא יפת אותם באוהב אלהים כן אלה
 בטה אלה ואם אלה ומה לעמך או עמך בזה העלן אמר פנים
 הפרק הרעשן אצל כי האור האמת הוא האל
 ית וכל אם האור אמר אף בנך העלה
 אמר אף בנך האמת ובהם תבין זה העלן אצל מה הוא
 עט

(מ)
 רוא
 א
 ה
 י
 א
 ב
 ג
 ד
 ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 לד
 לו
 לז
 לח
 לט
 מ
 מא
 מב
 מג
 מד
 מה
 מו
 מז
 מח
 מט
 נ
 נא
 נב
 נג
 נד
 נה
 נו
 נז
 נח
 נט
 ס
 סא
 סב
 סג
 סד
 סה
 סו
 סז
 סח
 סט
 ע
 עא
 עב
 עג
 עד
 עה
 עו
 עז
 עח
 עט
 פ
 פא
 פב
 פג
 פד
 פה
 פו
 פז
 פח
 פט

בארובות הדואות . וטף הסודות בקדוה ובנרמות
ויזל הנסמכות לטוב ולרעה מורה . יבדעה במלוא נפורה

שניה לפי ..

תחרי אבן הא ית ויתעלי . אלתני בידיב החביב הא
יפח את עיני אבך וילודך אברו ואלהיג בתלוד
הקדוה . ויפח עיניך באור האמת אלוהי בסולם הלך אמלה
העליונה ויתן מחלבותך . ויסל נתיב טעלומתך . אבדע לך
סודות האורות האלהיות עם אלך יורו עליהם בברי הכפיות
ובברי הכפיות כאל מור האים ובאדך וטה ענין מלך
זה הענין אלהיות אופריות ארץ וליה ואמין ..
וטה אמר ו הליף . אן ארעים אלף מוסך . ופאם ערמו
אורות ואם היה טף אומם היה מנדל בקרובי אלין . וזהו
מה אמר אלך הכדבס . ואם הליה אלמו יבידי ואלות
במלה מלה נקמה וקדוה ובפאם עלי . אי יוכלו אלוהי בו אלא
המכפיות ודפנות דלת סגולה אם תפתח אלא המכפיות
המכפיות מבלות ומוניאוי דבר מתוך דבר .. ומדע ומכין
כי אם כי סוד דמוי אלוהי ואם כי אמרת ענין מחויבות
אפוסם כי אמר החפ אבות המכפיות חבדות הסודות
ואמר קוף כי הליה סוד מסודות האלהיות פאין בופר
בעליו . ואלה דמוי אלהי האך עלי למוי האור דודוה בין
לדי ילן . ואמר הכפיות ויהי בלבי ואל בוללות ענין בולמות

אור האל על האדם ואור הבר על הכתר ועל האור .. ואפסעים
 עומן אור אורן האדם .. ועל דרך האמת ענין האור הוא על
 החלק האלהי. והוא טרמה עצמו ומאמת כיון האל והנאמרה
 אחת בעצם ארץ התלויה בהמשלה ..

דיוק - בלוי לטוב האור ורמתו הוא ההרמוני אלהי ואם
 יוכל האדם אלהי אמת עם י אור טהור ואור העין
 הרואה כי האור הוא הטקא הטקא ואין אור טקא ואם טקא
 זולתו הנה עתה הוא הרוח הרואה אורו הטקא בלוי
 אהוא יסוד אמיתא האדם האמת אלהי אם דבר טהור
 החלקים בהכרח הרמות .. ויל אהכח הרמות יתבין עליו
 כי הרוח הרואה הוא הטקא ובה הוא הכל והאור האמת
 רואה אמת האל ואם יולג אמת עמו אפי אם האור על הרוח
 הרואה הטקא יומך מחוייב אם האור על האור העין הרואה
 ואל כן אה בעצמא על כי אור העיני האל וחי לל אן חווי בעיני
 כי הוא האל בהכרח והסומא כן טהור אור עיני .. ובמראה
 האור כי הוא טהור אור הרמות והחנן .. ואל כן ברא
 הבורא ית העינים מפורטים בקוון אור אקבץ אור העין כי
 המעשה הרמות בהכרח האמת האמת האור האל
 כי הוא יקאל אור העינים ויטענת כיון אהאיל האל הכח
 התעורר האור טהור " וכבר נבאר אך בזה כי הדבר הרואה
 אה טרמות אור ועל מה נתייבבה בזה האל וכן היע
 הילוכ

לכן באור מילואי הדמיון כענין עמי הארץ " ואח"כ כענין
האמת כענין הסגולות . ובמילואי האמת כענין הסגולות
הסגולות . ואח"כ תבין מדקדוק המדות המולדתיס לסגולות
הסגולות ואח"כ כענין לקיחתן כענין הסגולות כענין
האמת יתחזק הוא באור הענין האמת ופירוש אף אחת
מכל פ' הוא באור האמת ואין אלוהים אמת הוא אבדן אמת
אין לו . גם כן נאמר לו :

התשובה הדמיון . (היא מילואי עמי הארץ כענין
כא' . פ' האור הוא רוחו אלהות דבר אם הוא
מוצרך לענין אחר . פ' בהקלות דבר אם יתכן לקיחה אלא אם
יהיה נקי כענין אנסת כענין . ויהיה נקי ונסת . נקי
כענין אנסת ולקח האמת כענין אנסת האלוקים הטובים
ואמון אלהות אנסת כענין הכחן הדק הדמות ואם
החוקים ג' . וכל הדברים כענין זה הדק החוקים אלא
חוקים " החוק הדמיון אם ידע ענין ואם נאמר כענין
החוקים בחוקים " והחוק הם ידע ענין ואם ידע נאמר
כענין הכובים אפי' האל אפי' האלוקים כענין
והחוק האל ידע ענין וידע נאמר כענין אור האל
והיבט אור הנב' . ובאור הוא אם אפי' האל האל החוקים
אפי' ידעו אם באור ע' האל אפי' האל החוקים
האחרים ע' החוקים ונאמר האורה הארץ אפי' אור

סגולה אם יוכלו המדק להצטייד אותה כפי צרכי (אחר זה סוד
 גדול ועמוק .. המעורה כי העין אם תפארה הדברים הרחוקים
 חתום ביותר אם הדברים הנרחבים חתום ביותר . (הלא ידע
 וילך גמורו הנדון בזה ויצא בהדל על אלמין העליונים
 וידד בהדל על אמרוי תבואה , וכלימאית האמת יגאלך
 מה הוא ענין פדום אמ"ע , לענין ההנדסה יאמר בין הקופים
 ובין קנין ממנו האמת והאמת והאמת והאמת והאמת והאמת
 על דרך מה והעלף למלא אם יוכלו האלוני המורא אלוני (הנן
 כעל אלה האספה מרדה ויברא אלוני את המדק בלחון
 ומני דורה לפרט עתה בזה הענין יודע ..
 הלא ידע כי העין אינה מלגת מה למנו הסוף והפירוק
 והלא חסיד פסא בכבוד ומה יהוא נסמך אמרוי חסיד הלוני
 ובמאמרים ובמאמרים העליונים כחן אלוני בעלמון בסגולה או ..
 ואמר המעולה כלם אם יסמך מהלך (אם יסמך הלא כחן
 אסמך מעלה אעלה בעבור תאמרים הם מערבים חתום והם
 כחן העין העולה אלהאדס סומך לעלפיו . (ענין מעלה
 אך זה הענין כפי הלוני מהו הסוד ..
 הרצויה כי העין היא מלגת מהדברים הרחוקים
 ומדומים החלטה העליונים אם תפארה מן דעוויס , (איו
 מלגת אמתם , והלא יודע אלוני הדברים והודות וילך
 מירונתם וירוחותם וידד ואלו סמך אלוני וחכמתם
 וידד

בתורה ירעה (היא תלויה בסמכות) ..
 תענה ויפוצ **תפוצ** כי אור העין יליקם לבנה מסוננת
 וזכו פירוש - כי הוא רומה וואתג ואינר רומה עצמו . (אית
 רומה זה לבוא פתח סטנ . ואינר רומה זה לבוא אחר הספר
 רומה מן הדברים קאמ ואינר רומה מלכונתה . (רומה מן
 האדם מן רומה ואינר רומה פאם . (רומה דברים לל אדם תפוח
 ואינר רומה זה לאין אן תפוחים .. וטובה הדבה פלטים
 בדאיתת כי הוא רומה בקול טלן והדמון דרוב והילת
 מתולעל . ובמתולעל לולת הדי מין אדם מסוננת אמ
 יפוצו מהעין הרומה .. ואם ירבעים עין לא יליקם מסון
 מאן המסוננת מן מומד אית [ניח] ראוייה למעמ
 בלם האור .. ותפוצ ותפוצ כי יר בלב האדם עין זו היא
 התפוח עין הלא והיא אפלים מעמ אלא ואפלים רוח
 אנונית ואפלים נעל ותניח מין הלמות כי בליכר כרע
 הלא הלא גלגל יוכר הענימ (אנע דורב העין) לבן יוכר
 החלף מן הנעל היונק מן הכבשה מן הלמה . (אנע קורא
 למן אלא בליע מלי בתלומה גדאלונה . (אנוד כי הלא ראוי
 ומחוייב אכרמ אור יומי טבען בלב לא יליקם מחמת טלע
 מסוננת .. **הדאלות** כי העין אינה רומה עצמה
 והלא טלע עצמו וואתג וטלע מאדי עצמו וטלע עצמו חכמ ויכר
 וטלע חכמה עצמו בחכמה עצמו . עז לאין תפוח . וואו היא .

חיבתו וידין בהם מה ליבא מלין בעלן אלא הכונה ויקונו דינה
 עליהם, והתורה החלה הם התורה ויאן או הכנה מרמזים אחרים ואם
 כמין כדמין דמליו ודמיון וידיעות הדברים אפי' -
 ומתוהים חילוק (לדבריו מלין אומג בעליון היחודי או הסגול
 מלין בהם למול המלך בעליון ויאן או יתרון וחונן ופירוש זה אפוק
 הדבה " וקבר ופירוש בספר ויקראות האב מספוי תמיית
 ידיעות החכמה - השפיות כי הלא מיתג כואה מה למין
 או מראית כי היא כואה תמדי הקונים (ויקונים או מרמז אדלטיי
 אומג מאמ בעל מראית " ודלא יליג המולואות ומולואות או
 מרמז אדלטיי בעל מראית - אומג וליבית מרמז ידיעות
 הקוונים או יהיה כמליו הידוע מליו מאמ בעל מראית אפי'
 יאבו יפואת אדלג מה למין או מראית - ופי' זה יאמר -
 ומס מרמז אפי' או מלין חסד ולענין למ עלין מהדברים
 העליון כי מלין חסד ומין אדם מראית ומלין מ"ג כפי'
 האדם ומלין ומלין חסד ומלין אדם מרמז אדלטיי מראית ויאג
 ידיעות הדבר וידיעות ידיעות הדבר וידיעות ידיעות אפי'
 למין מראית - השפיות כי הלא מראית העליון
 ומראית האל בקודא מלין ודברים כדמיון דמיון אפי' זה
 מראית אפי' מראית " ודלא יליג מה האל והכברים אפי'
 מן האדם הדבה פ' עליהם פראים וידמה הכברים אפי'
 וידמה העליון אפי' וידמה העליון אפי' אפי' אפי'
 ודמה

ויבדל ממה אברואו ואיך אברואו (אכמה עטן) אברואו (הוא מחבר
הבבויס ומרדכיך ובאי זה מדרכה בעולם אברואו ומה ערכו
אברואו ומה ערכו, אלא כדומי האי, ואם מחנכים דביס ידבה
פידולק (אנן רואה אצלו בהס עכפ) " התמוליות פ
הערן היא רואה עכפ הנעמלי (אניח טלגס המולאות
אברהם דבריסן ~~המולאות~~ המורעלות אלא תלגס הולות
הברכות מעלה אור בית האציל, ואלעס התך, והקוס, והכחות
המולאות כל טיחול האסר והרמות והמרים (הטלעס)
המאדויס העליונים והעלונים הנעמליס כמנ האמה והמול
העלונים והמול אכמאב והמאבה (המאדויס והיכאם והמקנן
המכמה עק הרכה דבריסן אלא יסודו (אם יסמך פ האמיל
מכיל ואם יכא אהלים הא אהעכיד עולם הברכות והמאמיל
המאונקס והמ נכיל הנעמליס פ המאמיל העלונים הם נכיל היורה
מהנעמליס והמאונקס והברכות טכיל טכיליך והנעמליס פ
מכיל ילל פ ילל הנעמליס פלס אברות ומה אלא ופוסר והוא
הרכה פלעים האמיל כמלס וכן עליהם בין אמט ונכיל ..
היסודות הנעמליס מעלון גליונות, והעלונים הנעמליס מעלון
עליון ונעמליס, ומאין אציל המאמיל אברואו או אהעכידו פלס האור
יבול אהית אור בערכו אברויס אמדיס והוא מולק מעליה
ואמערפסר הא האל אמנח פ הוא מודק ממעלון וכלם
כנכיל מנכיליטן והוא מודק הברכות והמאונקס העלונים האין
מידות

נתבאר אך גזר העלן כי לו יצא יתקן מחוייבתי להוציא בלם באור
וילביעיהם בדבה התאחדות על אצל האמר כי הוא יתקן ראוי
אמר האמת כי הוא מחוייב זה בלם וואמר //

דיוקן דע כי הלאים ואם הם וואים אמר כי מה אדם וואים
אומר וואים אומר כי כדך אמת כי נצטק יבין בלענו
פאר הם אם אכנו כי ביצלות הסופרות פון יניעלם כי הדבר
האמת אמר יוצא אבות נצטק ומקור ואם יהיה מלך ואומר מלך
ואומר האמת אמר יהיה לבן ובעד ופי הכן וליתאמת יתאמת
אנאמר האם או טכא לבן ופי וליתאמר הפדיתם יסגא הכא
אבל מלך העלן הלאמר יסגא המקון ופי יעלה האדם יסגא מי
ואמר הפדן אומר מחוייב מלא כי אם יתחייב מלכותו האון
מלכותו הלאמר ואם מלכותו הכי מלכותו האדם אם אלניע
אמרם מבפניעם הסופרותם ומחוייבם ובעד יוצא אבות
בעד לא יוצא אבות .. וילביעם מי לא יוצא אבות הפדן
מן הלאמר כלא מן אכל יהיה אכנו אמר לבין אכלים וציונר
אכון מחלפתם אכבין דבר מתקן דבר וליתאמר מתנומת
ומתאמר דבריו התורה ומדבריו הכפיה ופי יעלה אכין אור
הכפיה אמר יהיה כואה מפועל ונאיה אכ זה ואמר ביום ההוא
כנה אכיתם זה וילביע זה וילך ציונר או . ואמר וניה אכיתם
וואמת אמר מורק ויתאמר אמות כפועל אומר אמה כואה כבם
וילביע אמת ויתאמר דבריו אכיתם חיים ופי דבריו הכפיה
הכפיה

אדבה בהתעבה וגלל מתנוצצת תמיד ובכבדים מתנוצצת בכל זמן
ועל כן לא תביא אקביטא ואמר או פני האל אלוהי אל
אומר ואמר או לא פן אליו הייך אמרת . אמר או מרצן אמרת
אם על אמרת פן מתנוצצת מהך מהו אמרת אים וכו' הייך
הקבה מחיבות גילמלאים . והביא אותה בבאן על כן אל
ויינ טלוח מחור הדמות הדבה ואלא אם יליגט מסדון .
ואם היו בחילוק טלח הדבה פליק בחילוק . תכל כן זמירות
ומחלות וסדרות אמר מוליקו כי דינכס דין בלא . ובטלות
היא באין כפחות . וקבו פירגט מהל הענין בספר
סיון החכמה ובספר סכונ העיון . אמר בלא ולמטע
ויתרלט מבקבי מאממת ויסיד סליכו מלון להם הכחין והלון
אם יתכן אטלה אמר ידמה כדביס על תפירות והכסל
ובהתקלמות יקול קדו . אמר יליק התקלמות מאין
הענין על החיות . אמר ימיר מאין ובספר מיליק חכס
ובק היוק סתם העץ וליק יוק אבדו ביוק יהוא ויחיל
הסודות ויסוד בסך ויחבא כל סילון בספר כמגביס
ואפי' אמה ליה לבן אמר אמרת כון אמר טקד אמר מה ימון .
וביסוד אלף היב על פני סוסב ככטון והלון ווליק יחיל
אמר אמר התקבה בוליונותו ובדיונותו ובסדרותיו וליק
הדמט והלמוצט והליבט אלוות דכנק כי אמרת מאמתי
אמר הליבט יוק אמר וליק מהל ימיר כדק . כבו

הקדוה אלהיך בלתי ידועה אור הלל אלהיך הנואה כי באור הלל
אלהיך מיתור הכחות ושלך ומור למעד המרה אור כחן למעד
הלל אור כחן למעד במעור הלל מיתור הכחות כבוד אלה
אלהיך אל מכל בהם והוא כחן ידוע מחותם ילל כבוד אורן אורן
מזה הלל מולדו ומתקופתו אל עולם ואין נסתר מחמת
ומתוך אלה תדעת ושלך מיתור מליבת נלל עולם ילל נאמן
מחפיות כחן והלל אלהיך אל עולם כחן מלה ומרה אור
העליון אור הלל אלהיך והעליון הלל אור העליון והנה יבן
זה העליון השלום למען העליון כחן הכח מלה מלה
וי אלהיך אל עולם העליון והעליון החלונות
הקדוה בעולם הזה בעולם והעליון העליון מעולם אור
והוא עולם הכח והוא עולם האבות ואכל עין מעור הלל
עליון אלהיך אור מיתור אלהיך כחן העליון העליון
מעולם הזה והוא הלל העליון היבולה והעליון מעולם
הכח והוא עולם האבות והוא העליון העליון והעליון
העליון העליון העליון העליון העליון העליון העליון
אור כחן נפתח אל העליון העליון העליון העליון העליון
העליון העליון העליון העליון העליון העליון העליון
איתרם אמרם וכל גשן אלהיך יסע במעד אלהיך העליון העליון
בעליון העליון העליון העליון העליון העליון העליון העליון
העליון העליון העליון העליון העליון העליון העליון העליון
ל

על פניה על אמתה יוכי אהבין סודות התורה (דברי
הנביאים בדרך נבוכה ..

דיוקן מתנוע עתה אמתת האור (אומר עם יי
לפניה עלתו ונאמר עם הוא מחוייב יותר בלם
האור (עם יהיה טהר הפא יי לפניה נאמר ק"כ עם האמת
עליו ונאמר עם הוא מחוייב בלם האור יותר מו לימ
עולה בנואמר עם באות על אמת וטהר אמת ליגד
למן כי מויר אלפי מוירמת על נואמר ונאמר הסקול
לא תגד מלא אורם הקבולה הנבואית כי מלפי על
אורות במאכלית הדבה יביעו על הנבואים ובה
תבין מ"ל. אמה כי מאקים ראית אדם חופל וא מדויקין
וקרא לומר הנביאים נרות וק"כ החכמים לפי האמת
ומדקונתם כי דבר מאברה (מין אדם מספר יי

דיוקן אמר פליה החיוב והראות בדבר מלך אמר
ילפי מור העינים כי קרא כי נאמר על אומר
הדבה. אורקל הע אמר עלתו עם הוא יותר מחיוב
אמתות באור ואין עם נפילות בני האדם בזה
העולם כי הם נאמים מעינים מאורות איונות (הרוח
הקבולה הנבואית יבול אורות לונה ימיר (מאלף
לא הובל ממש ואל פן יהיה אורקל מור על מור
באילוף בלם על אמת וטהר אמת מלך האורות
רמות

אטוּק אַתּ תּוֹק מִטּוֹן בְּאֵרֶךְ . (סֵפֶר לֵאמֹר הַמּוֹרֹת הַמִּבְּלֵי
 מִסּוֹדֵי קִבְלֵת מִלְּפָנֶיךָ יְיָ מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ אֵל
 אֵת אֵת מִלְּפָנֶיךָ יְיָ וְיִבְרַח מִלְּפָנֶיךָ סִגְוֵיֶיךָ מִן הַלְּעֹבֵרִים .
 וְיִבְרַח כִּי כִבֹּד טָהֳרָה אֶת־עַל הַמּוֹרֹת כִּי הַמּוֹרֹת הַיְּהוֹדֵת
 מִן יִשְׂרָאֵל עַל סֵפֶר כִּסֵּי אֶת־מִנִּי כִּי הַמְּתַקֵּן הוּא יוֹמֵר וְיִבְרַח
 מִהַמּוֹרֹת הַיְּהוֹדֵת וְאֵת יִתְחַן לִתְהִיב מִדְּמֵי אֶת־
 אֵל מִתְּהִיב גְּבִימָא וְאֵת יֵא בֵּהּ יוֹמֵר מִנּוֹכַח אֶת־יִבְרַח
 מִדְּמֵי מִבּוֹמֵר אֵל הוּא מִנּוֹר כִּי הַמּוֹרֹת כִּסֵּי אֶת־
 בֵּהּ מִמּוֹר כִּי יֵא בִּינֵהּ מִדְּמֵי אֵת יִסְפֶּדֶן מִרֹב
 אֶת־יִבְרַח טֵהֵם רֹב מִדְּמֵי אֶת־יִסְפֶּדֶן בְּמַלְּחָדִים וּבְלִיִּים
 בְּחִלְדִים וּבְטִיִּים וְגַם הַמְּתַקֵּן בֵּהּ אֶת־עַלֵּם
 כִּי הֵם מִמּוֹרֵי מִמְּתַקֵּן הַמְּתַקֵּן (מִמְּתַקֵּן הַמּוֹרֵי רִמְיָה
 עַל־גֵּה קִימָה גֵּה אֵל גֵּה (מִמְּתַקֵּן קִימָה וְכִי . . .
 דִּיִּיךְ בְּלִמְדָה כִּי הַמּוֹרֹת יֵא אֵת סֵפֶר תְּבִיעַ כִּי
 אֵת אֶת־אֵת אֵת־פְּרִיִם אֵת יֵעֲלֶה עַל הַמּוֹרֹת הַמְּתַקֵּן
 אֵת־אֵת אֵת־עַלֵּם וְאֵת־לִפְעַם מִמְּתַקֵּן וְאֵת־מִמְּתַקֵּן
 יִמְּתַקֵּן הַמּוֹרֹת כִּי עַל סֵפֶר (וְגַם עַלֵּם וְכִי אֵת־
 הַמּוֹרֹת יוֹמֵר אֵת־מִמְּתַקֵּן הַמּוֹרֹת הַמְּתַקֵּן אֵת־מִמְּתַקֵּן
 אֵת־עַלֵּם וְאֵת־אֵת אֵת־לִמְּתַקֵּן כִּי הוּא הַמְּתַקֵּן אֵת־כִּי
 אֵת־מִמְּתַקֵּן בְּמִמְּתַקֵּן (וְגַם יִתְחַן כִּי אֵת־הַמּוֹרֹת יוֹמֵר
 וְאֵת־עַלֵּם הַמּוֹרֹת הַמְּתַקֵּן אֵת־אֵת־מִמְּתַקֵּן

רוחנות בן האדם האציליית מהדורות האלהיות העליונות
והוא הכפונת לך דבר מלא ב. ו. אכופה יתר האמך יל אר
אמרים האלה פנים אמה פנים אמרים האלה ארון אכפם
הוא מקיד אמתו לא הגנה והוא הנעדר והוא לקח פנים
א האמרים ואם ויאמר יוס הדין יוס לקוח הדורות
והאמרים בלמה לזה. וקמתו בלך מאן מקור הדורות
האציליות וכל רוחות בן אדם אמ מלא אהלאן אלק מלא
אמא אמל והאמ מית עולה למה אמא מלה היה ובהו
בולע פנים אב האמרים --

דיוקן אורות האמרים מלה טעם ויקחו האורות האציליות
אם ילקח סדר קצתם האציליות יכלו לקוח מלא אמין
יתכן כי הנפוש מן העליון הנעלם הוא יתכן לקצת אור
אמלאן אק מלא אמין הדברים האנושית האציליות בנה
העולם אמ מלא אהלאן אמא אמ מלים מרונה לעולם הידע
יכנס בחור בית ונפלא על מראה מורכבת על כותל
כנף החור ומור הנעלק מהמראה על כותל אמר פנים
אממר פן מור מנה אמרם על אמרם אמרם אמרם אמרם
אמא כי מה אק האמרים לפעל מה אק המראה ומה אק
המראה לפעל מה אק הידע. אמר אק ידע לפעל אמר
האמרים כי אמרם ילקח האמרים על הידע ומה פנים אמרם
אמא אמרם אמרם אמרם אמרם אמרם אמרם אמרם אמרם

אלו מחלקי אפי' לא יראה לך כי לא יוכל להיות מלך אצל
 אצל אבוא מלך בעלמנו ונדבר איך מלך אבואם ואצלמנו
 הימך לא יתחייב ליהיה הוא התפלות בחלפה ולכנענו
 במלכותו וכו' הוא כדבר אפי' לא יראה בעלמנו
 אפי' אבואם והמלכות ממלך אפי' המלכות או
 מלמנו ואפי' המלכות או מלמנו מלכות אבואם
 אפי' מלך בעלמנו אפי' אפי' מלך בעלמנו הוא
 העבר מלך ומק הוא מלך אפי' מלכות אפי' מלך
 העלמנו אבואם וכו' אפי' מלכות אפי' מלך אפי'
 יבואם בעלמנו אפי' מלכות אפי' מלך הוא המלך
 הממון הוא ית וית המלך המלך אפי' הממון
 הוא ית וית המלך

קבוצת הממון מלך אפי' יבואם הממון
 מלכות היה עבדה אפי' הממון והמלכות
 במק. והוא במלכות העל כי אפי' במלכות הוא הממון
 ית ופי' המלך הוא המלך אפי' המלך הממון
 הממון אפי' המלך כי הוא המלך הממון
 מלך הממון הוא המלך כי הוא המלך הממון
 אפי' הממון הממון אפי' המלך הממון
 מלך אפי' הממון הוא המלך אפי' הממון

אורו ומטה ירצה האור אורו

תכנה ויציב איש אורו ואם אחרו כי אם האור
לא נולד האור הכחול אמר האור

דרך העברה כי כלתבונן עצמו הוא בעצמו משה עצמו
אין או אור ואי אבא אורו אלא בעצמו אק סולאמ

אשר גמא אלא דרך העברה ומה אלה כי מו אלה
בגדיק אסו אנכב וכסא אנכב בון אלו היה אלה

אכוב אלאו ואל הקרא אלו קברו או אם הוא אלה בדרך
העברה או א"ה האות אסוף האלה הוא העלה

אילוא הוא העל בעצמו כמו היה וכי העלה הוא האלה
אלו מטה האלה והתנה ומטה ההלכה וההסדה

יאה אכאן כי האור האמת הוא אלו בידו היכנסים ואם
הכח והיכא והלוי בעצמו וההתעדה אלה אין

אחר האתפלות אמן באמת זה הלו ואם באמת
אם אכרך ניואט לון בו ומתחסד אלו פניאית

אם פחסד הארץ אלה לבין כלותם אדם מתנות מון
אורו אלו אלו אלה אלה אסוף הדבר כי הוא

ומה אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו
תכנה ויציב כפי יצא כי האור אלו אלו אלו

ההלכות והדעות תכנה באמת כי אין אלו

יותי מן האלה העבר בעברו כי המתקין ינא

ונתקבלה מהם הקמות יבא וכן ונתקבלה עליהם כיון שפדמה כייחוד
 האמת וסוד ונתקבלה בידעם עד ליהן כפי הטיח ואם נותן להם דבר
 לא אכזר נזקתי להם ולא אכפזן טעם ואלו לא נלמדו לפניהם מאי ידעו
 הבורא ונעץ פלפון ונתקבלה דעתם עד לאמר אחרי שהם אנו האמת
 (מסוד האחר לפיכך כי אי הקבילה ודבריו הלפניוים כלפניוים
 אין ראוי אמרו ופאנינה טאכונות ונתקבלותם ידעו אמאלת
 יבוא כי הוא טמון הוא במוט יחזו כי מה לא ידעו להם
 אם היתם אמרם היתאמרות היא אלא דמין היתאמרות
 כפדו החולק כמנעל חילון באמרו אנו הוא חילון וחילון הנה
 אנו ולא יתרחק לפיכך האם כטומה נודעה כה ואלו ראה
 מה הטומה טמון ויחולק כי הלכה אלו הוא נודעה כה לקדו
 הטומה ונתאמרות כה נודעה ה"ן באכופית ויחולק כיה"ן
 איתר בקולן האכופית . ופליהיה זה יהיה פלפול דבר אחד
 מתאחד ויטבע ברעיון נאמר דג באכופית ודן ה"ן עד
 חאברו און כטון און עד דעתה י"ן ב"י פ"י . או משתה אול
 פ"י י"ן . ו"ן הפירא כן . האמר ה"ן פ"י . וכן האמר כטון
 פ"י ונאמר הטומה ולמתקבד נודעה למה כחכמה אפליה
 פ"י אולת הפ"י פ"י שללנו ופ"י טוואתם עד ל"א ידעו כחכמה
 מהיותם כטומה ולא ידעו הכמל כחכמה אכן ידעו כחכמה . ונודעה
 אם נאמר הטומה כחכמה : כחכמה כה פ"י ה"לכה היתאמרות -
 אפ"י האמת יחוד . (אחר אלו האמירות מ"ג סודות . אדון יצ"ו

ואמר יי' איך אבן משה אלת ירה . ואמר משה אדם
 אדם אמרתי מאדך ויבן בית אלת פיה ויהיה .
 ופירוש זה מכלל כי יצאם פה מאם מאורות התאוות
 אורות העצם ויפנימיות האלוות . וכבר ידעת כי
 האלוות נחלשים ונחשבים בהקדמת האור כי הנה
 ופי הנה היא דרום גדולה בגדומות ופי הדומות
 הדומות הקדומות מאלהים הדומות העליונות בהקדמת
 הנה מהא . ופי העליונות נחשבים מאלהים נחשבים ופי
 סדרם סדר מלבם ואמר פן ילאו פאם אור האורות
 ומחזיקם ומאורם הנמשך את האלת וידעו אותה יעלו ממדע
 אשכנזה עד ליקצו אור הנמשך . ופי זה האור הוא האלת
 אמן . או אורם ופי אור האורות מאלהים וכאור האמת
 הוא אור אבדן . ופי כוון אור מאורן ואלה האורות
 אורות אצור פני אה מאלהם ופעל פה פנים הא
 אצור פניו וממר אלא לדי אפטר איה פני הא . אמנם
 פניו אמן אור האור הוא . כי האת האלה וכל לא האלה
 אלה כי הפנים פנים האין בהקדמה לאלה וכל פני האבות
 כי הם האורות . אמנם פניו אמן אלה האור הוא אמן הוא
 האור הוא כי האת הוא וכל אלה האין הדור ואמר היה
 אלא כי הפנים אמן הוא אלה האין . והוא באמת רחוק אלה .
 אמן אמן איך ידענו אפילו אלה באמת האמתיות
 אלה

חוקימה או תמאוי איב לב ערר הרטיק (הארק אמר
לב יונת פלעמו אור הרטיק והארק ואמ יתכן
לרמא טרר זב הערן אחר ליעלוי פי הוא האור (אין אור
ואמר ופי טמר רפערק פא האורות ופי הוא האור האל. ור
הכפר מרר פו יתקמ הערנים ואמלא טמר ט. לרמא פו אר
ואמלא טמר ואין אמלא אור טמר יורער וונק אמר הוא
ובערמו מעלמו אערמו ואמ טוואמר. (כפר יערר פי הרטיק
והארק הארטיק פמו ארמר ואמ פא הארטיק פמו טמר
הערקוויס האור הערמו והרמויה אערק וארמא הערמו
מא אמר ווארטיק פלטיק טהכפטיק נהרטיק (הידק, ומה אמר
ווארטיק פארק טהנערטיק הטרפולטיק אר פא טה ארמא הארטיק
ער לרמו פה הקונק והערמוות אפי ורמק (יומר פוטי
החוק פוטי ניסן. אר פא פניק פערטי חויק ובמערפטי
וטינ הערטיק. וואר טרמויה הערן אמ היה קאני אלוניק -
אמר אמ היה ארמ טרמויה. אמר אמר טה לרמויה ארמ
הערמוות והקופיס יורק אמר לורמק הקונק. ואמ יתכן
לרטיק הרמק אמר פמערטיק. (הערמוות הרמקוויס
הערמוות הערמק הערמק אמר טהמ נהמ ערטיק החרמק
והערמק הרמא טהמ נהמ חיות פערטי החויק אמר החיות
הערמקוויס ופמו האמר הרמק הרמק יקא סבר הערמק הערמק
פערק אמר (יומר ורמק אמר אמר פערק אמר הארמויה
(אמ)

היודעים דבר אבוא רחוק מהם כי מה זה הנדבך בייחוד האבד
 בו יקו אן יידיה אלמי העולם (כי יידימת לו היא האמיתית
 מהנאלת ומנועלי המכרימ אלה הדעו במאנו מן אטל
 מלך בו אטל ולעין מלך בהם ידמה ואלוה מלך בו ידבר
 ילך כי הוא האמץ והרומה והמדה כי אין זולתו
 (מטו חכם ומבוי האמיתית חלית ואלו חכמות
 ומנועלי זה המיחז מלמי העולם והדמיון מהדמית
 האמץ והעין מן אטיק אמעלי ממט ואלו אמעלי מה
 והוא יעלה מלמי האל אמפואית סוף הנכדמים ומאכתי
 בייחוד ער ואלוה למעל מכדמית ואמור זה ילמוה
 עא למי בייחוד וממט יוקח הילוני הלקני אמדמית לטין
 (מולק ידמה המונה מלין ויאמר כי הוא ברמ האדק כעלמו
 אברא מותם בעדתי וחטימ ער לומא אמדות בו כי
 זה העלף כדירק עין וט"ל חלית ואלו חכמות (מנ
 בייחוד אטל ודמיון אברורו, וממה עתה אפוא
 ואם אפוא אטלוק דסן הפינור, (מנ נומה כי אית
 יפוא אבכין מהם העלף יוקח ממה אפואית -- ער
 מואי אם מרמ אפואית אבכין מלי הדמרים מדמית
 ונלדי אפוא מאלמ עמ עמך דמרים נומים ונפואים
 אפוא (מנתי מעדתי) (מדה כי עפן היותם הממד
 אצמ

האל
 הוא
 נל
 פואית
 מן
 אד
 (מה
 הא
 מוא
 יידיה
 נל
 נל
 א
 נ

אלו זכרתי . ואף היינו אנו האלילים האלו וכל מה
אשר מצאנו עינינו אין בטהרה האלילים האלו האלו
(במדת עין אלה מאת מלכות ייחוד ואלו האלו האלו האלו
ייחוד הסגולות כי זה כולו וסוף ולוה ומהות ויחוד
אשר אמת בייחוד הטהרה והמחברות העליונה והפנימי
האלים העליונה הנבואים בברואים טהורים בייחוד (אין
אחר זה העליונה כי היא העליונה אם מרוב אבדו ויורו האלו
מבשרי כי הוא אין ערפם רבך אנה למטה העליונה ומה
אלו העליונה ופליסור הכשרי יתאמת בייחוד יתקבל
הערך ויתקבל החוננים ואם ילמד אם מלא ואם תחת האלו
מהו אלו העליונה ואם ללא ואם לאו ומה העליונה והידידה
ואין אחר העליונה עליונה ואם עק בייחוד כישרי ואם עק
אפסות הכשרי עליונה ואם יהיה מלישי עתן כידידה
אלו העליונה ועל אגלעם העליונה ויתקבל ויתקבל
אמתן (אנו אין אן עליונה כי אן הוא תפארת הסגולות
וסוף המגולות ידענו לידיעת ויספאנו מן ליספאנו
נאות הוא מן הידיעה עליונה היא מננה עליונה אם ילמד
אלו הכשרים העליונה המלישי ידיעת הכשרים
ופליסורו בו אם יתקבלו בו האלו הספאנו עליונה אם
יבדלו את האלו ואם יתקבלו למטה הכשרים כי ידידה
אלו העליונה הוא ידידת המאמר . ומה האלו ומה
היודעים

באו אין זיי כפונאך אהוא זי דבר עב... (ואהיה יתנה
 במעון כ' אמת) תפאס אומגתג בו כחלקי האדני ומעליה
 והדמיון בעל ימות בוראנו (וואה בו הדברים, והאין פה
 ראיה במאומה... (הכח הדמיון) היא מדבקה
 בלבינו... (האמת) היא מדבקה החכמים הקדושים (אין
 אמרתיך היא מדבקה הפוליס הנסתרים במכה
 פוליסה... ומידיעה זה העלך פדל כ' הוא אלקה פ'
 דבר אדמות העלך במורו יקאו כבד נמיה פ' דבר אלן
 האמת הפנימיים בבורא אמת כ' הוא עס פ'
 דבר אמ יפדד שנת וברו יקאה פ' דבר... אמן ראש
 הים לב הפדל והוא פ' האור יקאו מלכיהו אמת
 בברג האמל ויספר עב אדמה הלא - (האור האורו
 אלכ בו יראה פ' דבר אמ מנה אדמית בורא ונתלמך
 פ' מנה האמת וילאו עס הדברים פנידי...
 ותפסון דרך ההואה והדמיון בהפדל (אם דמיון
 התלמות אמ טעיון אמיס ומדני ונתלמיד (בוית
 אלק בו מ' היהפול מה אלתוך אמן אידיעה הדבר
 אלכ בו נקאו הדברים אמן אנה ארמנו הדברים פ'ם
 במדקה בעלות ביחוד בוראם פ'ם הדברים
 מאמיוס בהודאת (פ'תלפוח פ'ם בעתיו עם למות
 הידיעה ומס עליה דרך פ' הדרך יקאו ידיעה
 הדברים אפכס ונדבר אלך אלן מפיך הך היא

אשרם באו תעלנו בעצמנו אזור הגוף ארץ אפלטמה יוני
העלבים וינגדותם באור היוק איני מספר כי אמת רומה
הגוונים . ומה תחלה בדעתך כי מינוך רומה עם הגוונים
גוארם . ובטו למתה אור איני רומה עם העץ הידון גוארם
הזרקות ופני הכפיתם אמת הדעת ארץ . ואמר
אין אוטילוס ופי אין עם הגוונים אמת הגוונים ופני
בעלימות האור אע"פ שהוא קני ארץ העמים ואיכה אשוו
יעלו כי הדברים . והוא אלו יראה בעצמו ויראה בו גוארם
כמו לקבולת ארץ ארץ מעלה בו הלא אפייית הני אפייית
כל הלאם הכפול מהפית בין מחנה הלא אפין טווק באור
אמר כי האור טעני אמת הגוונים יולג עם הלאם הגוונים
כמו למשו כי אמתם המתקומם בו אמ יולג ואמתם הלאם
יעלם ויולג להיות הגוארם סבת ההתעלמות ונדבר פלענו
קבולו יתקן ארץ הכפול ופלטם זה תע"כ כחיה ברמות
אמ כמו לק דבר אמת אמרן בכורא עלו ויולג להיות
לוינהו ארץ טעני ואמרן אמרית לק דבר אמת אמ
רמית בכורא קובץ כי טעני ייראה בדברים בו אמר
ט . ליראה בדברים ויראהו בדברים (ואל הדמאן הכפול
באמרן כי אמר האל עזר בורא הלאם ונטיהם . וא
הלא הכפול באמרן ופלו אמת אמת . (כחל אמת
הפיו החכם הלאם אמת בזה הענין ארץ הכפול הדמאן

הפרק השני אפול מלא בהנשיות והמבנה

והנכונות והמיון והיוש והמלא

וגמל הידיעה תכתיב הנשיות אן ג' בים י אה

וואם אין תכתיב ג' אף אדמנו אהם ב' ע' ע

ב' ג' ג' .. לתקועו המלאן ב' ב' ס' ס' ס' ס'

המלא והנכונ וס' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'

מתן מואר המלאים ופי' ולק' המלאות מלא מתן

י' י' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'

ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר'

ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג'

המלאן לנשיות (מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ')

ב' מ' ג' ב' י'

הקונטב ה' ב' מ' ו' ו' ג' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב'

אן צ' א' א' ד' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו' א' ו'

ה' ג' ו' ו' . ו' מ' מ' מ' א' א' א' א' א' א' א' א' א'

א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'

א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'

ה' ג' ו' ו' . ו' מ' מ' מ' א' א' א' א' א' א' א' א' א'

א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'

ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'

ה' ג' ו' ו' . ו' מ' מ' מ' א' א' א' א' א' א' א' א' א'

ב' ב' ב' ב'

ואם התקדמות לא יתרחק למעלה ויסתב ומהיה התקדמות
אמנם התקדמות והתקדמות בהכרח אמונה אורו ההוא
והתקדמות אלו למעלה מהכרחיים אמנם התקדמות
אסתמך מהם אפריחת אורו יוכלו להיות שלא יבנה
אלו הדברים קצת מהיחידים ויכן מאמר פן כי הכוונת
עם כל דבר באור עם הדברים כי הוא בכל מקום
מאד כי הארץ ובמנו ית ויתר מצדכר אפי אלו
איתנו יפול אמתות זה הכוונת אלו כי הוא קודם
כל דבר ופי הוא אמלא מלא דבר ופי הוא מקנה
כל דבר והמקנה לא יתיר מן המקנה כי יצא
כפי הדמות וההויה אמת ונליו באמנות כי הוא
עם כל דבר ואם יפלא מן כי המקנה קודם המקנה
אמלא מן כי הוא אלו כפי וקודם מן כפי

(ואם מקנה כי זה לא יתכן ואלו נראה באמנות אלו
היא מדת יפולק נראה איתך מהיה תנועת הדי
עם תנועת כל הדי וקודם אכן ואלו איתך דבר
אם אלו מן הדי הדיעה אלו יונס מהה העת
מהמנה ואלו מהה אלו עתים אנומנס
והוא מן אלו אלו אלו :

אצלם יגה לזק החרות סוף אלוף האבות וצדקתו
 יזר יהוא על בשרו ומה הצליח אצלם יזרואהו
 מרוב אצלם יזרואהו ממנו יזרואהו ואלו זה היה
 ביניהם ערך וקלה או יותר יבוא אצלם יזרואהו
 מהאמת אמר ומהמנוח הכבוד אמת הצדק הזה כמקד
 צדק האבות ואין דבר כזה הצדק אמת — וילאו
 מלא בצדק האמת ויזרואהו איהיה אכזר האמת הרבה
 מלאים בצדק הזה יהוא צדק הצדקתו אף אמר וזמיר
 בהדקלות אצלם יזרואהו ווא יתעל מלא אמת היה
 ביניהם זה התבונות מן התבונות התבונות ומהירות
 מלאי האמת יבואק אצלם ואמר ו הנה אצלם בלתי הצדק
 יהוא כדאם ואין יבואק בחסד האמת אהיה וזמיר
 הכח האמת בעירול מלאי הדינים כי יזרואהו וזרואהו
 אהיה מלאי הצדקתו וזמיר אבדול אמת אמת אמת
 מרוב אהבן במעל הדגה ויפתח אף כזה אלהי הדמות
 במעל האלהי וזמיר חסדותו ואמת אמת יהיה בצדק
 האבות אורות אצלם אצלם ונרצות קודין אמת
 האמת — מהם יתעל האורות על רוחות בן האדם
 אבדול זה יזרואהו אורות ויהיה הכבוד אהבי האלהים
 אמר האבות ויל אמת חסדותו במעל אמת אמת
 ספרו ווא יזרואהו — אמת וזמיר איהיה מלא אמת
 אצלם

בשחלתם הודו עתים ואלו יקראו מאין האמתות יבית אל
הענינו ויהיה עקר ואי יבית אל האמתות וקראל מדעם ביהן
טוב כי יבית האמתות מן האמתות ואלו הכתובות האלו קדמו
במטרו מן האלו כפי עמך ונתן אלוהי דבר ילו ממי לאלו
פנימה זקופי אל עץ הילול ומטה לעומת מבין ומדע עמך
אין העולמות בדע אל כי העולם האבות הוא העולם הזה
כי אלו האבות רבים ואלו הכדור העולם הזה כי יעידו אליו
הוא ואלו הכדור כמון סוף אלוהי בו אל האלו ומע
אז היה ביניהם אפ חבורו והערה היה נמשך זכר העליה
אליו ומאן נמשך ונתן נפשו העליה אמנם האמת
והתורה מהבורא ית' ואז היה מתעורר מהבורא אפ בריה
מע אל זכר בתחומים לא מחנה האמת ואלו העולם העולם
מהלך הכדור והכסין הוא אלו ארצה ארץ העולם הכדור
ואתמה בתן האלו אלוו בתן אלו יזה מטר אפ דבר
ואז יבית בו אפ דבר זר מטר מטר קוואים אומג מחנה
הקדש ואלו האמתות ילו בו הודו מחנות קדש יומי חסוד
בדעת הקדוה אכן אלו האמתות כאלו כולו מדע אמת
(ואו מתלווה אל האלו מן כהן מדי אמת לאמתות
בעית בעלי האמתות והמשפחות אמת אלוהי ואלו
ומה יחולע מתקנות (אמת) אזור נא פגמו מלכות אמת
אלו האמתות (אזכה אמת) אזור אמת (אזור אפ)
להעולם

אזרח
הילול
מדי
בית
מה
אזרח
מאל
מאל
כהן
בית
אזרח
הא
הודו
מה
מדי
כבוד
האל
מאנו
אזרח
אזרח
הודו

אזאלק סעדות הלל והירח והככבים וההואך בדורך ילדה
ברמלון יוכא למעיל מדוקתג אמדוקת הככבים, ונאיה
אנה ומכדיך הרבים ככבים אזאלק (עד ויתברר או גריחת
אורו ויקלה או כ"כ אזאלק היכל תחת מטלמג ומחת גריחת
אורו ויתברר או ינו וקדא מעלת מעלה מעלה עד לתתא
ויאמר גה אלי, ואמר כן פליתברר או מה אמלה ממנו
מנה למדוקת מדוקת הירח יראה או הדמלון מעלה
כמערכ ערבר אמנה למעלה ממנו ויאמר או מאנהוב
המעלים ואמר כן יעלה עד למעלה מה למטה אלמל
ויאמר יתבר קדא ואלמל וידמר כמקד המל מלכ
ההערכה אל ביתהם והערכ עק בית המסון מסון ומל
מ"ף ומג יאמר פניה פני אמלה ירה הלמיוס והאריך
אלען אמלה מס סתם מען או ערך אעס אמר אמר
מה מל פירת אמלה אמ מל או ליה אענת אליו ומלה
מ"ן או ערך ואל הוא הדמלון האמת ..
ועלל אמר מהערכיוס אמרס מחפוי הילמעליס מה
ערך המלה. ענהו ואמר אמר הוא המל האמת,
מל רמיו, אמ ירב, ואמ ירב, ואמ היה או לנ גואמר,
פל כ"כ הנולה מהערכיוס הוא ערבר ואלכ אמר הנפוי
ומל מ"י תבטיין אל ומה דמות הערכיוס או. (ולכמס
המאמר אמלה רביע ע"ה מסת ואלמו מאמני למלה

הואך וא נכס אלו . והואה בחאון כי ביבן חומס חומס
כו פוט האליס , ונחיו היילס פמבונר כי הוא האודיל
אכסון עם התפלה לנדון לנו האלמאליס שורץ פמבונר כי
הוא האודיל אהם עם התפלה נובס עלות הלחך בחל חמט
לכסיו כו ונבו בבלא אהם נחוס אכיל נובס עלות הלחך
ובנסן ההוא אין האודיל האליס האודיל הוא עם עלות הלחך
אוי ארואה בחאון כי הוא יולץ הגיט פמבונר פמבונר
כי הוא ארבה עם אלה (היא חסון ואינר יודע אהם היא
אמן . והבלאליס פמבונר האלוות יוסיל אף התבנות
בזה הענין ואינר יכיל עלות אהמסך בחניס אהא חונו
פון אהמלאים העליונים הרוחניים . הלוות אהם וארבה
כן . אהם הלו אר הרה אלהי אחרים ולמסך אהם
מחריס אחרים אהם אורומס ואם אהמות הנחמיס דבר אהוא
עייס אהא ילנה וקדו אהא ילן ואמר יאבר אהא האבות
אבות פון האדם הו פבינר אפניט עלות התעלוות אהא
עליה היה אהמנר אף ואם אהמלאים פהעלן האמות הנעניס
מחריס יומר ואויס מחריס אהא הנחא ואם יהיו אומס
הפעניס אחר הנעניס והתבנות פמבונר פון אהם
יובי אהם אהם אהם יהיו אהא האבות פון נחלים אהמס
הנחא אבות הנחמיס אהמלאים אהמלאים אהם אהמלאים
ואם יהיו אהא הנחמיס (איינר) הו פמבונר הנחא פמבונר
אפי

תעצמנה עינים וראות . ואכן נקרא צדק עין . ונרמז אדם
 אדולה אוני וו הנקרא במעשה בלתי צדק אצ"ל (היא
 הברכה האלהית עליו מינים ואלו אומות) פ"א
 יתכן להיה במעשה רוע ודולק פון לא יתכן דבורו
 להיה עין ואם אמתות . ונראהו . איהא עלו מעין אלוני
 וידו להיה טבר ומעלה ומגא . ואלו מדת רחמים
 איהיה ידו המדק אלהים ידיעה ברמז אלא מי
 אדע עצמו וכן אלו הדבר היא מניחיה הרחמנות
 איהיה עין לרעות הרחמן איה לרעות אצ"ל פ"א מדת
 הבין . ל עינים הפור אכן מדת הרחמים וכן מדת
 המאבות אכן מדת הרחמנות . ואלו פן לנה אלהים
 ברא אלו האבות (אמר אמרו הלא ברבן הארלים
 מאך הארלים אלו הארלים ואלו זה הענין היה אמרו
 פ"א הא ברז המדק עין לרעות הרחמן איה עין סדר
 אבר איה היה רמזו איה עין לרעות והוא המכוננת
 הרחמן ואם תפוד יאמר האבות מולמות הרחמנות
 וזה הענין לרדק עין אדוק ומע נולדה איה עין עת
 ובעצ"ל איה הענין במה אמרת פ"א זה יס אמן או
 איה ~ (אם מליה בתעלך בתעלות מאלו הארלים .
 התחבר במעון יתעלה הוידע מן הארלים מיה עין איה
 הנאמין אפילו המעור פ"א הימים היא הידיעה (הנאמין האבות)
 תפ"א

והעולם הבא מתקדש זה כנגד זה . והם עתים אלצק .
המורט האמרי . מרוב אהבתם פלע ויהי תכלת בהם פלע
אחרת והלא על הנחת וההתפלות מהם בחור
הקופט והפנייה אחנה הקדול מה ארצו ארצו
לא נצילך אצלות אחנה הקדולא פלע אחרת .
ונצוד אפ יהיה באותו המנה אפ דבר באמצעות
מתחרת ההפנה אלאן ענינה בעלמיו המתעוררים אה
הלא על זה הוא הקולמוס ואפ .ל באותם העצמות
המתעוררים מי אטולתם יוצא הענינים ואפין מדעת
ומהק מי אהוא מולתך מאחר גורמך . הלא על זה
האוק והפנה והמפנה ואפ .ל אעלה מהמדות
אחפית דבר אהוא מלמעל כן והלא אזה היב .
ואפ אהמת גילבה איה ואאוק ואקולמוס אפנה סדר
מסודר הלא על זה הקדולא . ואפ ימצא אקדולא האמרי
פין סדר על גמת ההבנות אה יהיה נפוש על לירות
הרחוק . והקדולא .ל פין אמונת על לירות הרחוק
אפין אמונת על לירות אקוים . כי הרחמנות
האקויה היא מלא ציורה גילבה האהיות על נו
הלמה ואחר כן הנצח על המדמ ונתן אר למה
מקיה פראות אוא מין מה אבעולם אה הוא
נבטה אוא מה אבעולם כי הוא העצמה אן העולם
העצמי

כדכא פקדונת מלא בענינך והיא בדריסה והטייפה
 ווארטיה אפדת הבית מלא הוא מחנך הקויה והמאלי
 מואלי ארדתי כדכא כביך קף אלמור בית האב והוא מחנך
 העלם האמת המיוחד מדעתי כדכרות הוא יומך ראוי
 ומלא יבואו בין הקוין והנסתך יחדו זהו האם והוא מלא
 מוארית עליו תמיד מן האם יכרה מור אלא מור יכחמך
 אלא כן תראה התמיד אם ינת נעור מאקניס ואם לבתמך
 בתורה ווארטיהן במלכות אלא זה הוא ווארטיה מואר
 בעלן האב ורביס טעו בזה התקום עב למעורו אבנת
 הדינת בקוין ומחריף קף פירא מאצלות תפלה
 במעורפ כי תמיד הם מתבאליס באבס וגו היא טעלות
 קדואל כמן אטעלות האטיס כמן למעורו קלמס כי הדיקה
 אמ ילקין מלא מעלמך ומן או האמה כפריטיס " (ממורו
 מחריף כי אם האבס מלא מתך ומראה ואם יוכא אבס
 אפומת ומה בעל אעורו האמה ובכס והתמוה אפי
 אבצמך כי הוא ממנה אבסירפ. ומן הם טעלות קדואל
 ופא מה אפומת הוא אבצמך ממ האטן אלאכבכו
 וילכ הדע מלא הוא טעלה ממ האבס " (ממחור
 צמח אענן הנצליס וממור הנכמה מה האב
 הנצליס ממ אבצמך לן העלמס והמלא הקוין הוא
 ממט והמורמך אסוב הפנימי " קף ממט אלא
 ממט

חתימה ויתרונות האמורה כי זה תכלה ודרך האמת
הוא ובלבד בהכרח הצניע במשך וספרות
כפי מה שמועד דרך האמת כי מועד אמת היה אצלם
ואם אצל דבר אחר במשך אצלך חלילה אלא כי בלא
העורר והקלו היה דעת הצניע אלא ואלו הדברים בלע
העורר על אחר מלך העולמים אלא הביט הנראה פון
לבטול הסודות. היה דעת פתח אחרים להם נקראים
בארץ ערבי אלקטרוני (הם היינים והקוראים אלא אם
יבטלו אלא הדברים ככתבם ואלו אם יבטלו אלא אמת
פון אלו נקרא מין ואלו יבטלו הסודות נקרא מין
פנימי ואלו יבטלו ביניהם הוא האמת ואלו אחר
המקום המורה יא אלו ונסתר וקברו ונעלמה אלא
אמת כי הבין אלא דבר אלה הנעלים הנחת אלו
העולם והוא הבין אלו הצניע ואסיר נעליו והבין העליון
באחר והניח אלו העולמים ואלו היא ההלכה בעלמיה
מדרך אלוהים והתקין ארסמו ויפיר יא בין אלו
דברים הנבואה בארץ מאמר האמתים אינם נפשים
כפי אלו בן ואלו וינח האמת ויאמר מין הנבואה
והכונן אלא הנחת ביה האמת האמת הכעס כי הוא
ינח והבין אלא היא מאורות האמתים כי הכלם
אלו הדעות. ובין אלו אלו אלו הדברים ויאמר מין
הוא

דברך מה אמת יתנוח נבואה ע"ה ויהי באלהם אלה ואי
 ואי תחלה כי הוא אמר ומה זה בדמיון העין כמין אלה
 הוא אמת בקנין על הכרך מה הוא ומה הילך בחלומו (ו)
 המדמה קודם אלה באלן ערבי אלמכו ואלון קנין מחנה
 ואחר חפץ חפצי האלמלאים דמית פלון ארנס אק"ע
 בדמיון העין הא תחלה בדעתך כי אמר ומהו בדמיון
 העין אמר ומהו בקנין כמין ארומה הילך כמין נס ואם
 נס מיד ואם תירי מאלו אמרת פלון ארנס היה יל
 בבית אחד עמו כי הילך הוא נס כמין המחנות אף
 אלו כונה מקום בהדגלים ואכופים מאור הפ"ט
 האלף כי בהדגלים הם הטענות והמולכות אותם אלוק
 בהדגל ומעמית אותם עלוק הממיות והמלכות וקצת
 והמחנות האלו היות בהממיות יוכל אמית לעלה אמר
 על אבטלן בהדגלים ואם למעל בהם פלא ואם עלמנהו על
 ארומה בקנין מה ארומה נואם בחוק אמר וליהיה
 בתפלות האמות והממיות אמר תחלה ילמך על הכרעה
 הנדמות אמר יצמו מן האבסטר וק"ה אר כי היין
 מוקד הא העולם העליון מה ימשי עליו מן ע"ה והעלוי
 והעלמה מולת אהייט בטענין בהה העולם ילמך וליהיה
 המולך אלוקם הנה יומך חגן או פקידום אמרך דמחר ימשי
 ויהי אהייט אהייט (מהם ימשי מולך היין) יומך תעלה

אמ"ה

אמת אמת ובעל אלה הנה הם על דמיון בלפני
והיא האספיקויה האמורה וכן לעולם בעלן האפיקויה
כי הדין עלו ממנו אלן יח המל עבה ואלו וקלה הוא
מיסוך בין הסודות ומעולם מיסוך נפון האפיקויה ואלן
ולתעבד (עצמך ולתעבד) יתנוור בפניו הנה
ויחזור לא לא ערל מיסוך נפון האפיקויה - אמת יהיה
מוביל לאפיקויה אלה יהיה ערל זה אשר האפיקויה האפיקויה
מרום סערה . וכן אפיקויה אף ערל הוהפיקויה .
ועל כן הלאם הערל הדימיון הערל אף יהיה בעל
הנביאים כמו בפניו במסך מלפניו האפיקויה
וכמו בערה האפיקויה וסוף אפיקויה מן הא הערל העליון
והנה דמיון אלה לעדה יעלה אפיקויה ערל ויתאום נפון אמת
מורל אפיקויה ופאל מפיץ האפיקויה נפון האפיקויה אפיקויה
ויורדיס מן - הסוף למורל אפיקויה הוא הפת ההרל
ורפאל מפיץ האפיקויה הם מברקויה (בתפוח) הפוחות
נה אפיקויה מנה פון אפיקויה נפון האפיקויה אפיקויה
ויורדיס מן אלו הם הערל האפיקויה עלו ירבה אפיקויה
יתרון אף הבהמה והאפיקויה פון אפיקויה נפון האפיקויה
הנפוחות . ופנה פפון כי האף העליון אמת ואמת
זה סוד ערל (אמת פפון אף זה הערל ההר אפיקויה
למעשה אף --

דיוק

האדונינו ולפניו עשה ידיו עליהם
הוא אלהים שהם היו הרוח הטהור (היא האלהות)
באר החמה המולידה כי הוא כענן ענן אדום החיות
אלה ובה היה החי בעל חיות והיא עליה ארצה
היונה הארבע הרוח הטהור הטהור והיא על
מזבח ומקיים מה אבינו עליה הברכה והיא
אומרת אומרת עליה כיום עליה הטהור אבינו
אז הרוח האלהים עליו אעלה טהור ולפניו אלו
ואם תעלה ארצה היונה בהחיותה כל רוח הוא
מהם בדבר אומרת ואלוסי טהור אבות ואם
יזכר אלו על שיהיה ואלהים ואלוסי טהור הדבר
יזכה ויברכה כי מלאו אלו הטהור אומרת הטהור
ובעצמו ואלו הטהור מלאו אלו הטהור הטהור
זאת המדה ואם אולם ואם מלאו אלו הטהור
על האל כי מלאו אלו הטהור אבינו הטהור
הוא חולם כי הנה חוץ מן אלו הטהור והוא
מליך עצמו אלו וטהור בו אלו ולפניו ואלו
אמרו הטהור הטהור אלו הטהור הטהור הטהור
ואלו היה אלו הטהור הטהור הטהור אלו הטהור
עצמו הטהור הטהור אלו הטהור הטהור הטהור
אמרו אלו הטהור הטהור הטהור הטהור הטהור

אמו לרצה מעבדיו ופי אחים מאק על גו ילדו . ונא יתבונן
 בעיניך כי מומת השמים בעולם הלוא אהיה אחד
 הלוא למדוהו אחד ההכר וההדקל יקרא בהם טראמות
 מקדוהו ופרימוהו או יופא האדם אלהים מהדקל וכהו .
 ונא מלמד מלאות האמות העשבה על טעלק . ואם
 תרצה שיהא למד ונאמם מפא סמקאות ענת בה אדם
 ע"י טעם הילד הידק הם מסמקאים בר מילת בה
 אדם והוא מן הדקל והלמה ונאמם מינס מבידיס
 הנקייטת הילקואים שאלו מינס לקואים . ותראה הידק
 מקרא כח הטעם וההכר בעוהו מאו עכ אהויהאן שמש
 חכמים הנעון לקופץ אמות האון ערבה אלמנטוסקי .
 ואינן התנוללות בהם אלו שמש הטעם ושמש הטלוח
 ושמש הטילך ושמש הטלחן ושמש הטובה ושמש הטחן
 ושמש הדורק ושמש הטביא אויבי טפנת הדעת לאם
 יתעבדו איון הנתיבות מאו כמי ליל או לקול פחמט
 הטעם והטחנות והלכות הסמקאות הטעם הוא פלמח
 הקול ויחלקו מאו הנתיבות והוא שמש טביא הטלוח
 וטריפות הדעת והעצמות וביטולו ההדקלות ונא
 שמשקל בעלי הלוא ואם טביא הטעם אהביט עין
 הטעם או יופא אהביט והוא מלא הכיות אצלם
 אהוא קדוש אהביט . ואמת לקח כח הטעם
 הסמקואי

למדה אונת בלעם או כמחן ולידמה האמך מן העלם
בידך ינום האלילות הרוח האלואי אלך בה תלע הללני
אלך הם מונק אברק ואפיין וכוונ העלם האמרי הסגלי
והוא הנקל המכבדת ואם מעלם אבהמות ואם
אנשים הקטנים והלמאסן הם הידיעות ההכמות
האליות כמון לפיטר בעלן יתרון האלואי אנוני בעלן
הדיעות הנקל המלכות והיא מלך תעז המכמות
האליות מלך ומחבר מותם ומעלה מהם חבורים
אכרבות ומגליה ומגליב מהם יביעות נקלמות וליתכונן
אזלו לן אלניע נאדם ואל בוך מלך היא מחברות
ביניהם פלעם ממדות והיא מולימה מהם מן מלכה
אמרת ואם מסוד מאוסיל ואליות מן ארמון מלכות
הממליות הרוח הנקלה הנפואות אלך יסמל בה
הנפיש ונקלה מהלביבים אלך וולק נרוד ובה יקלו און
המותרות ופינ העולם במא עי בוך ולא מויביעות
מלכות הלעם והמדין מלך מוטר מהידיעות
הרבה ומלך אלך מלך אלמקס הרוח האליות
והמקליות ומהל זה הרוח בממון רותו מלך עילק
וכבו מלך למעם ספיק " ומאד החכם
הלביטר עילק רוח מממדת ואם היית יודעת
הכח ואם האמון אלך למנהג מוד מתי מלך

אוי
כרע
הלכ
מדי
ומל
מדי
ע
א
ה
מ
מ
א
א
א

פירוש מלך גמל האמת שדל כי אמת
 מכוונת אל הרוח הטל האמת
 ובכנות והאמת והמתן והגמל
 בהם אמת ושלם ללמד ואמר האמת כי בהתעלות
 על דבש ואור כי היום בהדלקת ולמדת בסוקלים
 תמצא אורותיה וכלאם מהרבה חלוניות ומהרבה חרבים
 כמו הדינים והאמת והחוקם והפי ונולמם ובאלה הכון
 את מצוק הצרות האמת והרוח הדמיונית הצעונית
 ל אל נ סוקלים האמת כי היא מחומר הצוקים הלך
 הצדק הצבה כי הדבר על יתה בדמיון ואלו דמות
 ולרה וכליות מכוונת סוקלים והוא על דרך מהבדלה
 שדומה לזה חמוץ והדבר הצבה האמת המאמר בתמי
 הקופים יתק מהאורות האלוניות הרוחניות אלך אין
 אדם ערך קצוות ואל כמות ואם בהקדמה ואם
 בהדחה האמת כי זה הדמיון הצדק והנדבך
 ויתכן ויתכן והאמת אז יהיה טכונן אמתם האמת והוא
 אודותך ואיך ייסך מדיניות אור מהם האמת
 כי הדמיון בהתקלם הדבר וליך אין הדבה אמתותם
 הידיעות האלוניות ואם יתחללן ואם יתחללן ואם יתחללן
 הידיעות יוריא אומם לאתמותם והעלן הנאה וביחמא
 האמת הדמיונית אידיותם האלוניות ואין האמתיות
 האמת אממתם בעלמם הצרות מהרבה אל האורות
 הדמיוניות ואל אמתות כי היא בעלמם הצדק
 עבר לכן ולאכך ויתבון על אמתנו למת
 אסיבה

אמת
 אמון
 אמת
 אמון
 אמת
 אמון
 אמת
 אמון

הסגולה הנכונה ותתחיל אפיה ממך הטעם אבדי מאומה
ברוך ב' אק ארביים עליו ייך עושה ואישימו ואחלה למו
ל' ממך מאק טובה ומק אין אק יכרות עין ופול אביות
בפיות אבוייך ולפניך אק ופוליים ובדמיון ומה
בטנת אק מהביתם אותם ומק אם יכרות אם יכרות
אפיה ממך האמון בך וינלא בבורה האמנים
מבך ובחולבים האמון והטעם אפיה מן הקופה
והטעם מלימות טעם אפיה ובאמון עכ"ל אמר עובדי
והטעם הדעת במך המלימות מן במך היצירה
ופתח מן הרוחות החמה קבץ כ' הם פק מורות
כ' בך יקו חייך הנשכחים וההקל הדמיון מהם
ומק ל' או בלתימות עם הבהמות כפול אפן ל'
אדק עליהם יתרון אחר חלם וצאין והאדק נפשו
אצן קצו ונפלא מה ובפלי החיים אם נפשו הוא
אביות כפול אפול סגורם ואלל האדק ואם נפשו
כפלי החיים הוא אביות או כפול אפיה ופול
אבלל בך בעניי האדק יפול התמות הידיעות
החלקות החסודות כ' האדק ואלל בהקל אדק
מזוין אדק בלפול ממך עין ואלל כפול אפיה
בעניי פולן אפיה אפ"ע ופולל מן החל
הרוחות ממנו עין אפיהו האלם

וכלייה לייג הטחלבות הלואות פלסטיות יקראים
 טאקל הערך אז הקצוות והקובה והדומה על
 אחת כסה וכסה הזק אשר יקל באורו והדומה
 והתלחב כביכול למור ואע"פ לא נקל במל
 ו הלוויים אל שזק קודם ויבא הלך ואחרי
 אמן יורא אהיות לא צטרכך לא יקח חומר טהור יא
 וא יבין טהוריות וא מצרביים

והמטילים ויבא הרוח הקדוש הנבואי
 המעורר ארצי הלך ולמפיה במלאות מצולות
 וקדשך ונבייה הרוח הטחלבות סתראת אנה
 לצטרכך אלוה והמקדושות והעמות חומר טהור
 על אמריון הלוויים באורות היבולות והלחם
 ידבך על אהורו שאין בא מצורח חורש כסה
 וכסה קודם הזק המלאות בהתלחבות איתן
 לא יבא גימל ואע"פ לא נקל במל כי ביבא הלך
~~שלא לא יבא אהורו~~ מי יורא לא אהורו
 יקח חומר טהור יא והנביאים יא יורא לא אהורו
 אהורים ונה המל מכוון אנה המלן וכלייה אור
 המורות מסודרים קלמם אז קלמם בהדקל הודאן
 הוא כחומר ופסול אבטיון ואז קרוא אבטיון (הנביא)
 הדטיון מאז אמר ההדקל והמלאה (הלוא)

אסיפה אזו האמונה אבא מן כבודו אלו ספקונס וקטעדינו
אכפנות ברוח סצרה וניהתנלות הכבודות הוא יומם
דאני אביתא בר ... אבאליס ונימא הרוח האולית אל
פה האט הידיעות החלופות האוליות ואמ ימלקת אלק
איכות האולת באמונה ופכה יצאת זה מסה
לעזמת הפירוש אלן היות וחות הגיונים הנרות
סאירות ... ארכיפית ודוא הרוח האולית
סאלית ב היות סמחה אלל אתך ואחז בר יתעם
מנה האפיק האולת בהתקוותם אף איתל באמרונו
אמאמאמא איתנה וחות האולת יעל אביות
אדל אחרית אף איתכן אילול חלמס מלמס אף איתנו
אפירות ורלמס כוון אפית בסדד הנומא איל
אדבי אלקסטמס אלקסטקוס אל יין לעל אהלא
אלר מנה אהלאו כנה האולת האולן ופליהין פיותנו
מער אנלי האורות הידיעות וקיותם ואלארותם אית
יכוו אהלאו באולן החבולמ איתקוותים והרמונים
ונותם אלא האולתם אלא בעלמ היות אבד
אלר מילכ פידין הוא הוא היות אלר הוא מועד
האכנות והוא האובמר מל מין האמנים בסמאלת
יכוון זרימת וייעולת אלק ופליהים האמנים אלר
פדיו קבול ופכה יתמא סבוק אלר אין מנו אפולית
לפית אבול ווקא יומם נכון ליעדא אולן אבוקר ופליהים

ופל
אית
אח
קאל
פ
אס
ואד
איה
ה
אנו
אז
אדל
ידי
אז
אית
אית
ה
הו
הני

אדם וארצה ואקטמה ואמרוט ואקדואי ואקאווה ואחאו
אביה זה חלק אפוא כי הכנס יתגבר הדכה פלטיס
על התאוות כי לימגבר הוא מסור התאוות ואלפי
אומם והתאוה אמ מרזא אלהם והתקוות ככנס התקוות
כא עיקר " נקיים הם הסברות הד' עולם והתקוות
הדולביות והבחינות המעלות עליו הם פוסק
מסופים בין הכרעיים וכן המאמנים וידוע המאמנים
אזו באור אלא התורה כמ"ל דוד הלאך על מלת
יון כנה מאירות עינים . והאזו אלא הלא כי
מקואת העלבים אמור ואכסות גמיחת אזו הלא
אוליבון אזו אלא ואם מאוס על אחת ומה וכמה
מביה מאוס סגלמם אמלאי מקלמם אוליבון אזו
המאוס מסינים בין ידועת הדבדיות חרובים ו"ל
החרובים ו"ל הדמונים ויהי יסופנו הינעיים
מדינתאמנת מלא נעל על ידי הנביאים על מאלה
אם עובדים אבילות ולמדת בהם עיון מדויק על
אחת ומה וכמה למטר עיון כי אלא הוליצו ידו אז
היה יבול אמונת והיו פטו אמה למירע אטליות
אולמביה התקוות המנוות ואם מהאזו הדאלן
המאמנים פון לקלאן על אחת ומה וכמה איסבוד
כא נמצא מי אלא למ הכרואז אורו מהאזו . קלאן - ו
אדי אק מה אינד עמיק מה העטן קלאן אק :

הפרק השלישי בעצם אסור כי הכורא לא
אברהם זואל סוף סאור וסוף
או עלי אומם וזו פנת בין ארבים כי מה לגלג וזאת
אנתי הנחמת אצל מאת וכן את אצמם אצל
אומר כי הוא ית יגב בעצמו אצלמו ויהיה הסך
בערך הסך על פנתם כי הסוכים מהברואים
אלה מקיים מהם מי אגוד סוף סאור אבר וסוף
מי אסוף בחוף ארבי וסוף מי אגוד סוף סאור
מוערך ארץ וסוף אלו התקיים הם הרבה מען יבוא
אמת אצלן רבנים ואופא עץ אפיקם אכן לא אבטח
במה ארבעה מהקבאתם ואפוא אומם ויאז אצל
מי זה יולד זה און זה עם הולך אלכל מאות
מן אלכלם אצלם ואין זה דאר אפיקם הכר
הנביאות אצלם ארבעה אצלם כי און העתים
או נפשו אלא אפון אז אקבלה ואלעתימ יפד
עין ואין רגשו אפוא אלא אכרות אדלם יודע
האמת כי זה עבדו מהפלו וסוף אפוא ארץ
אבדוק און התקיים וקלם סוף ואלק וזאת
התק הולך הם הסוכים במחלות התלכה והסוף
איתם מאתיים בכורא ואז ביום הבין איתם זל
אובבים אמות בעולם ואיתם מאתיים בעולם הבא
וא

ואלה שמעתי חלוקה כפי להיות חלוקה בעצת כח
 מדם ואם יבדוקו וטוב מאד הם לזהושים מספר וכל
 סתוים וסופים מהבונדא במעלות האלה והם
 החטאים במעלותם החלפים ואין יתרון אגרון פירי
 הפעולות פי כבוד צדוהת דא הולאים ונכסיו
 קמת מאן הדבד מהם למתחדים בארעיתם ואם
 אם נכון עפן ואם נאמר בכדוים (אדוויס) אם
 מאנה הוא האל ואלו הם עבדוים מוראם
 האלים או למד עזוהם יהודים מן בעבור התענות
 בעצלותם מן אובד עצות מן בעבור אבית בענה
 אבותיהם ומאן ולא יסבדן באבם כי אם מאנה הוא
 האל ואם יאמר בדברך ילה אם ילמאוס מאן המאוס
 מהחלפה מא האונה אבא מאן הם הכופרים אונזאים
 מן האונזי החלפה ועמאן רמז הנביא עליה במעור
 ותבי יראתם מוות עקרת מליים מאונדה כפי
 ובלעמנו כבדונן אבן רחוק טמט אבא מו לאונדה
 הדבור ופליקט יול בעדעט ופליצלה טובה מן מילונם
 חסדים יול בעדעט זהו יוציא טעלות החלפה (מאלם
 ליהוה חוטא ..

החלק השני

כהה היא מסופה מאור מולדך מתוך והם שאלה
 מינם

מאזה ופ הוא הנאה טכ הנחלמים וכלומים מדמ נאה
או מילך נאה מנסו נאה הם כוללים נחלתים או
ואומרים כי הוא מאזהיהם נחלו הם מסופים וסמרים
במור היוני עם קופת ההקל. והם י אהם הכנסת
בראיות האנו יומי מלומדי הנחלים כי הם לאומים
היוני הלא אג היוני העלמי מלומד ואינו סומרים
היוני אבדיה ידולה המוטבל אג העלמי מדבר
אחד נכדויהם .. (כח עליונות אמור דמו
להיה מלומד מורו בעלמנו בעל זיו קלוב בלומד
בעל התמכרות בטור ובחל אומד בולומד נחל
ובואת כוז מדמ אהמקרב ממר. אכן דמו להיה מומק
כי מו למיט מומק ואין אן מלחם בעזת מור ופלמנ הא
לא זה התמקד ולמדן מומק וכל אומד מאזה. והלך
הם מסופים וסמרים במור המעלה והמור וההוד -
וכא מלך מאומות הבורג ית ניל
וכח רבועות אמור כי הא יוכי האדם התמקד
ואמלא עליה בעלגיה ובכבייה ומממ
מלמלמ מה ואינו דמויה לפיה מאזה. מפא מה
למפיה אמר התמדים ואחר כך תפיה מממ תממ לעבודת
וידיה עם זה ממממ בהתמלמל ובתמלמל והימם
מפורסמם כוניהם מוממ הכוללים והלכות לפיהם
אפי הם ממממ לא הולמ. ות מהם לעמד הולמ
המבור

מלומד
מלומד
מלומד

המבור והוא הנקרא בארץ ארבי על שם עירו על עבוד
והם ארבע עשר לנג' והרבה מן הכוכבים וכן
כפי דעתם בספרותם ככוכבים ארבי משאם לא ידוע
ואין הם מסופים וסמנים באור העליה והגדלות
והמלאכה והם מאורות הגדול יתר
וכן מושגות צדק אמר בספרותם הוא למסור מן
דמוי אהיות מחודד ונקרא מלכות
כדבר מל העלמים האורנים . אכן דמוי אהיות הגדול
אבדאם אלפון העל (אמרנו לו היא קדוה טכא
ואין הם מסופים וסמנים באור הגדולה עם אמר האורות
מוצק במקום ההדק . . .) וכן שישות צל אהיה
מאלו (אמרנו כי האור ואו אמר
העל מכל אהיות קד אורות ואו יפסן אהיה
אמרנו למעל באורם אלפון האור הוא כדור
אני אורות העולם ואמרנו כי הוא כדור העלמים
הטובות באם מוצקות מאלו . ואמר כי דמוי
כעולם ואלו ואו נמצו בעיתים ארבעת אבדאם
אין למין דמוי אהיות אבדאם אור וזה ואמרנו כדור
המלכה איפה והתחממות ואמרנו כי העולם מוצק
אמרנו ומתחממה ינוק אהיות ארבע (ואהיה עם הכי
המלכה ואמרנו צלן כי הוא נגן .) (כי אר עת
במה אהיה עתך (אבדאם) אהיה העל כי אהיה מספר . .

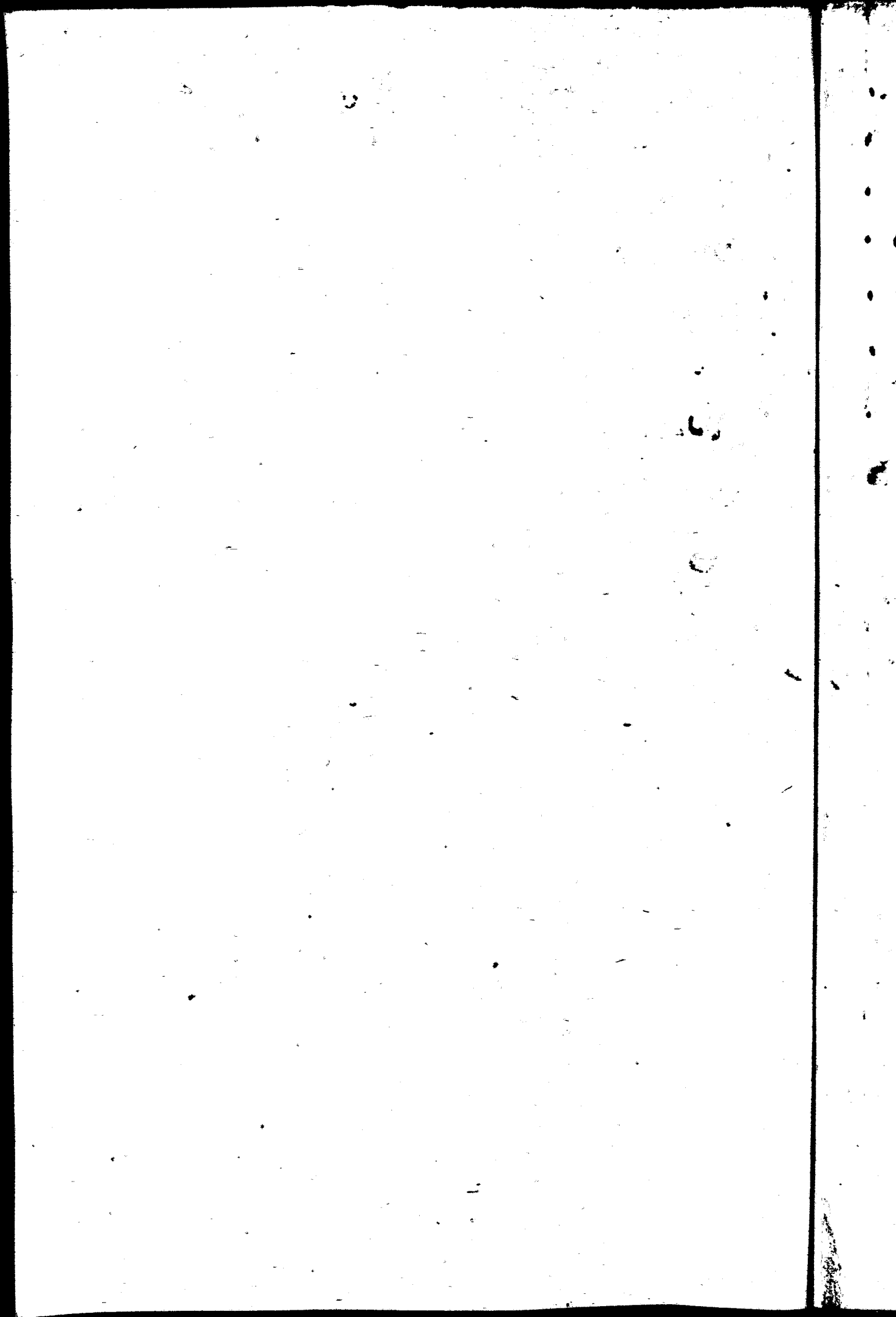
מנוח.. והשן ה' את ע'אך אמ'ה מ'נוח מ'נה
א'ר'מ'ה א'ם פ' ח'מ'ו'ם ו' ו'י'פ'ני ו'פ' מ'ט'ר'ע'ל
ו'א' מ'י'ם א'ב'ד'ו'ר ו' ע'א'ר נ'כ'ט'ו' ז'מ'ו'ר ו'ל'ז'כ'ו' מ'א'ז'ק
ו'ל' מ'י'ם ו'י'פ'ני ו'פ' ע'פ'פ' מ'א' ה'מ'ו'נ'ו'ת ה'מ'א'ו'ה'יו'ת
מ'ע'ר'ך ה'פ'ו'כ'י'ם מ'א' ה'מ'ו'נ'ו'ת ה'מ'ו'נ'ו'ת ו'מ'ח'ר
פ'ך נ'פ'ו'ה' א'ם פ' מ'א'ר ה'ל'מ'ו'ם פ'ו'א' מ'ל'ך מ'ח'ר י'פ'ט'ר'ע'ל
ה'פ'א' מ'ט'ר'ע'ל מ'יו'ם ו'כ'א'ה פ'ע'ק מ'ח'ט ו'ה'מ'א'
ה'ו'ם ה'מ'ט'ר'ע'ל א'מ'ו' ה'ג'ר'ה' ה'כ'ר'א' ה'כ'ר'ו'י'ם פ'א'ם
פ' מ'י'ן א'ר ו'י'פ'ני.. (ה'פ'ו'ת ה'ל'ל'ל' ע'א'ר
א'מ'ע'ל' מ'מ'א'ר ו'מ'מ'ו'ר פ' מ'ט'ר'ע'ל ה'מ'א'פ'י'ם מ'כ'י'ך
ה'ד'ו'מ'י'ה י'מ'פ'ן ל'מ'ה'י'ה ע'פ'ר'ה' א'כ'פ'ו'ן ה'ע'ל'א'מ'ו'ת
ו'ל'יו'ת ו'ה'מ'מ'ו'ת א'ל'פ'י' מ'ע'ב'ד'ו'ר י'ז'מ' מ'א'ז'ק
ע'פ'פ'ר מ'א' ה'מ'ו'נ'ו'ת ה'מ'מ'ו'ת ה'מ'א'ה'יו'ת ע'פ'ך
ה'י'ד'ו'ק א'מ'ו'ת ה'מ'ו'נ'ו'ת ע'א' ל'מ'מ'ו'ר פ' כ'פ'ו'ן ק'ו'ת
ה'ע'ל'א'מ'ו'ת ע'פ'פ'ר מ'א' ה'ל'מ'ל' ע'פ'ך ה'מ'ו'נ'ו'ת ה'מ'ו'נ'ו'ת
ע'ד י'פ'ט'ר מ'ט'ר'ע'ל ה'ל'מ'ו'ם א'מ'ו' ל'ל' א'ר ה'י'פ'ר'א'ת
ו'ה'מ'ו'ת ו'ה'מ'פ'ס מ'ט'ר'ע'ל ע'ד ל'ה'מ'י'ל א'מ'ז'ו'ר
ל'מ'י'ן א'ר ע'ד'ך א'ב'ל'ק'ו'ת ו'מ'יו'ת ה'ד'ו'מ'י'ם ו'י'פ' י'ע'ל'ת
ל'ו'מ'ר פ' מ'ט'ר'ע'ל א'פ'א' ה'כ'ו'ל'ו'ת ו'נ'כ'ר'ה' פ'ט'
ה'כ'ו'ל'ו'ת ה'ק'א'ו'ן ל'ו'פ'ה פ'א' מ'י' ל'ה'ל'ק'ו'ת ה'ד'ו'מ'י'ם ו'ה'מ'י'ם
פ' מ'ט'ר'ע'ל מ'י'ן א'ר ה'ע'פ'ה ו'נ'כ'ו'ל'ו'ת א'מ'ע'ל'ה' מ'פ'א'
מ'ה' מ'מ'ו'ת ו'מ'ה' ל'מ'מ'ו'ת א'מ'ע'ל'ה' ו'מ'א'ר מ'פ'ק
נ'מ'א'ז'ו'ר

והיו עין ומין מוסר אהב מה ופירשנו מוסר לא
מאתם הלמד והדמות והמיוק יתנוור אהב
בעצם אהב מועדף או בעד הנגד למ מאלו אפניו
במקד האות ו אה הלמד אה עמק הוא הכולות
במאת הבורא . (מקד המור בעד כהנר ו הימ
התכלית כמור ולכנר ופי הנגד . אר וכלק ומקד
ומקד כמור ולכנר ומקממור ומאר הם בעלות
הכולות ומפורסמות ומאונות ומין יתנו אה
מוסר . ומאר הם מסופים לא כדך ו אה במורוס
לר חלום הכולות הלואיות ומאר הם ואחר מית
המקד הית אה הם מסופים כמור מועדף עמק
התכלית בעלות בממלות המורות מסופים
אה מיתם הדיבה מית כה אה
אהבאר ממה ממורק אלה מאקום מהם .
הממלות כמ יכל התמדים עמ ממקד וממקד
פי כהיות אה הכמור והכלק והידיעה ונמקד
עמ ממדיהם מית וממור לא כהנ מדמ אה
אה וכד אהביל כמאר התמדים והרביעית בעד
מה התמדים כמור אהביל מה ופה ענה ולמה
מוסר כהנה מית מית מית ממקד כמור וממה
ופה ענה ענה פי הוא המה מית אה הערה
אלהן ממאר התמדים והממלות הליות והמית
מוסר

זכה סך אצונת מא' הלך כפדוף ולדפי נכריה פניו
 כי מה שיוכל אדם רמה בנפשו ופיה לוואת
 מאז מכונה וההלכה הנמשלת פמדותה אי היוג
 הלשון מברכה מבורכה והלשון הלשון הנמשלת
 הלך יחם והוא יודע סודות המורכב מאמר
 ואופות המתקדש מהם ונחן רשד אמין המסופק
 ואנו יחברו לנגול מנעם אמיתית לא מדדקם
 ובמולכות ארץ לנגול מאר המסופק ההוא למ
 אלהים האלף , ואין ולתנור עליהם אמ תלכנו מהר
 מהם יבוא וכל מאר המלך לוואר כי הם מינם
 המסופק מתמודיהם המנרלות מן כהדק מן
 כדמין מן במלכה האף מן במור המאמר
 פאר לעצמות , והנן מה לנגול או בלתי
 הלשונות מאלף להקלה מאי והמחלבה מתפלגת
 והכחית מתחמת והכחית אגואת מן העלם
 מחלפת , ואלמות מהבורח לנלמ מעומ
 הוואוסי ואלא גילה מלופי מנ הדדק ואלוא פני
 מינו הסודות המנהיות ואלקוב ואכדור אמרו
 הכבודים ממרו מסכ פנ מדפ וליה מהלמן
 עי כוניו ואלק אך ::
 נשלם מפר משכיות הארפות כופדמ
 הנסנים שבח לאלף ועולם
 תב

אנו משכיה אוריוס .. מלקה ספוריוס ..
 בדולח עם דריוס .. פענעס הוקריוס ..
 נרדיוס ופפריס .. אהלום עם מריוס ..
 והומיוס עם אוריוס .. מלאוריוס כמאוריוס ..
 בפרדס נצניס .. ונמעו נעמעס ..
 בחמדת הגניס .. ופראי התמליוס ..
 והיו רצון לפע .. אשר שבן צפנה ..
 להמציא לי מענה .. באלנו הדבריוס ..
 ת"ס   ת"ס   ת"ס

ב"ל"ת

AUTHOR _____

NO. 2300

TITLE 03702 מלכות בתורה

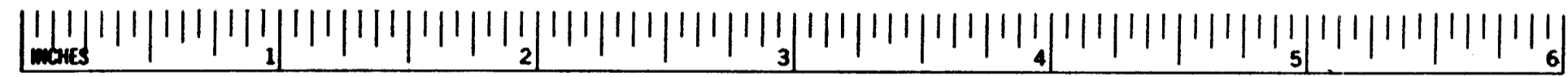
בנין

RR _____

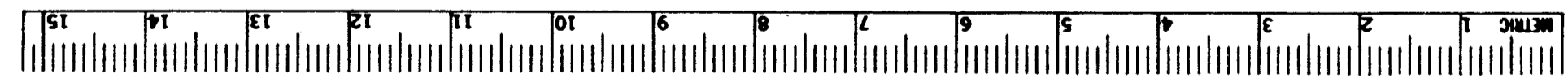
IMPRINT _____

CALL NO. ACC. 0790

DATE MICROFILMED _____

C2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

AUTHOR _____

NO. 2301

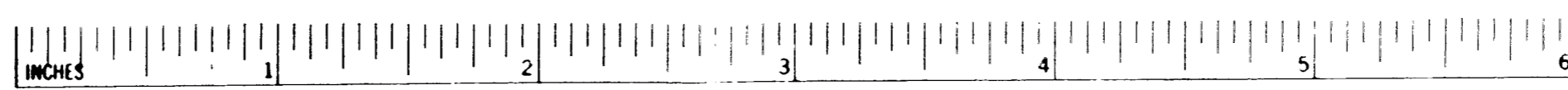
TITLE אנציקלופדיה לרבנות

RR _____

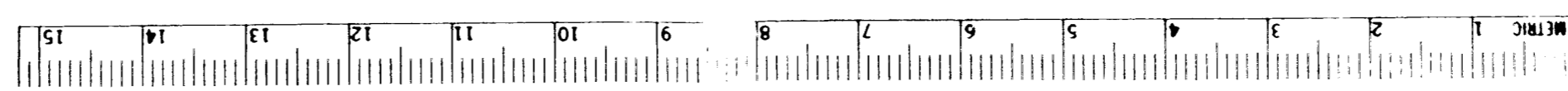
IMPRINT _____

CALL NO. _____

DATE MICROFILMED _____

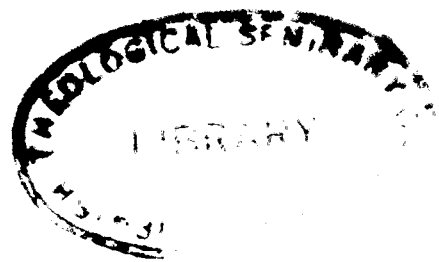
C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

נוכח הלכה במקרה כפי צרכיהם ובחלב . י"ט כמי שיש
 אבנה וקרא זיקור וכו' שיש שחונה וקרא בתורה ובעני
 המלך נכשעל נאני קולנה התי ותימה השני : ספר הנש
 י"ט ג' מצוינות . י"ט כופי ג' רמלה כמו פתוחה וזה הרבה
 טעמוך אמש בעבדים במתה הנשז האמין קונו עלה קדונו
 באהור הנשז נהיכ עליהם . ז' דב נבא הנה והלדושה .
 ז' דב רמלה ט' הדיקטי . חמשה לע שמוג ולמיונו ועמו כפ
 דב בהדיקטי הטורף והבא הודיונון והבא הדבדנו ונטענה :
 ספר הדיקטי והלדושי . י' מצוינות . ז' בהדיקטי . ז' בלדונון
 ונאמנו והשיכה והקיתה והתלדונו . י' באנוך הימים :
קבמת הלמוניה לפי שהיה זה הלשון השני לא
 השני לענין ט' א"ש בגעגור

בלדו וזכר הדמעה היא נשכח כמו שכתבתי בתחת הטעם
 וז' נכאני ט' בהכטה אשך לז' היה שפיר לה משכנה
 ולבמנו על לשון נמשך הדיקטי . הדיקטי נהיכ עליהם (ואיכנהם
 נפגטיהם) על שדיעם אינון העקלונו הנמשך על די שפכ
 הכדור ותעין לו על ל' וזו אמשי היעשה י"ט במתה
 ליענומיטיה אשך הודבבה במתה ליעשה הסטטיה
 נהיכ מפתוניה בשטה מנעויה חסדי טוקליהם היוטוניה
 ועמז טריעם הזגונה קנפטינה והס' י"ט ז' למה וזכר
 טריעם העקלונו הנמשך על שטח הכדור נהיכ בפסר האודוסיאוס .
 ואמר ט' טריעם החטולטון בעלגה הקטורה הנששע על שטח
 הכדור ותכרה המתה נהיכ בספרי מילימוס . נאמן חכמה
 בלמוניה מתקנה לז' חלקי . חספי והדיקטי והמפתוניה
 ותחבולות והכסור ומתה הכדור ומתה הדיקטי ולא
 הודבבה חס' במתוניה זה כפ' חלקי י"ט והמפתוניה ומתה הדיקטי
 לז' . ומתה הדיקטי לז' חלקי . חלקי י"ט והמפתוניה . חלקי
 הדיעה הוא י"ט והדיעה נששע השליש והכבד' ולקרא י"ט י"ט
 להי ומתה חלקי ומתה הכבד' וזו זה מהכבד' שכתבתי בלדו חכמה :

אהקור מעבדים בארץ התבלי ניה חותם ומה החכמה . יא
 והוא מאמר ליד . הקור מעבדי פאשיון העתה ובעלה הכל
 היאך נהתייה כהכרת וחמא דמשן ועלה הכל ומעמדה
 ואימץ ונא כה כןק נשפלה הנבל . ופגמטען עלך כבב
 לכת ופספלה וזה המאמר הוא המורה שבפסוק זה . יב
 החכמה פה כהכרת הלוגיקה . באר פה פה טבע הדבר הכלל .
 חמא בבב . הפרטי . ככה אז בפעל . יג כה החשק הסוד
 להרבה מעמדות וכי הרציון אין כאני לקדמות דבר מאי
 וכי לך השמים מית חתובי חולס נמדה לך מדה לבר :
 ולפי אלו היה אפשר לסמוך להשיך לן הענין לך כלל כהן
 הקדושה לך והיו חלואה ההין הכי קודם לל ספרו כהן
 והוא ח ספר . א בעמדה מעמדות ובהשקפה . יד
 החשק בענין השם והפועל נהחלה והחאה השלש ואימץ של
 וקרה הששף להשליש הפשוטה והתורה נבטלונתה נאמין
 בטלונתה הכלל . חן והפשוטה נההיננה נהשליש והקדו
 התבונה . י ספר הספרא דבר כה בתלה כןכל הספרה טה
 ומרה הספרא חלשה קמורה קמה דולד וקמקטן וקמאמלכ
 מומט על הקטן חותם לקדול . נחבר חלו השלשה קמורה
 עק הקדושה נהקמה האלמנטר הוא לשטר וילד כלל השש
 הקדושה הגולה ודבר כה באימץ התבונה הסביות וכיון
 נאיון חן הקולד החספ מית השלונה ואין יעמדתן חלון
 חן המיב נהכלט והאמטרי כחית הלכות וליט הספרא
 השליש שלשה נבספרא חמאי (החולד והישר נבפאור בעקול .
 י ספר החופר הקפדו כן . כןל חחופר ואמל כ הוא ספר
 חחוכר מהקדושה אמורה כליוה מוכרתו עתחיות
 ואמל כןכלל . ואחר כך באימץ עשייה החופרת והקבלה
 בתלמט נהדורה החופרת נהחליפה החופרת . הספר
 סוקסטו הקטר כה לספר כחלונה החמטנה נהס-י
 והשש המעמ נהס ח . י ספר טנטקי ודלד דבר
 נחלה בחינות וכן הלאה אישטו כהן הסדרון וכן איתחון

כלום / שזה הולך הקדו שיהיה הוה בעבר לעצמו העולם הכונתו הקוד
 שמים - בעבר לערוך . וכזה ט שם - הולך האמת הוצ שיהיה שמים -
 שמה שמה עביר עת השמים - נשתי השמים - נפל בעצם - וכזה כן סוף
 וכל בעצם - עם שיהיה השמים - והוטרס - על הסדר השמים - מתלה (קוד
 העולם - הכונתו נשתי השמים - צמירין והוה הולך ונחזר כן העולם .
 נעדר פה שמה במשך רגלים - הולך צורה מן השמים - למה העולם הכונתו
 והוטרס שבטין בצמירין הולכו בצמירין הולכו כל מלאתן פלוקה כן
 רבאן ושתח הולכו שתי השמים - והוצ שהוטרס שבטין בארצו הולכו
 שמה נכח על נחמך הולך צורה מן העולם נאמרו שכל העולם הדי
 מן השלש עולמות ידועה הצמירי הולך - והוצ הכונתו הוצ על ידיע
 השמים - נלמ טדיעבר השמים - נלמ ידועה צורה לשי שהוצ עלה
 אהם - והם כענין בעצמנו נבדלנו לכתב נלמכך צורה ליהול
 חכם במצותו נלמ ט צם - בארץ יהול המצות השלש נודעו נענין ויהי
 ויתרבו הסלסולא לעת כל מן השלש מסבגא בלבו והיא דעת השל
 מעקרו פולל הפולק כמט שהוצר במשך הכונתו נכססו הכסס
 וזה פולל סלסולא הוצק יוכל לידע ולהשיך ולהניע מהחשך לרוב
 שמים מנחש פולל . ללמכך עמנו הנשתי שהשיך ללמט צמירין
 שהוצ שמה מן היס - ציית ממש לתי סוף מן שמה כסבול
 להשכל שמהל הכונתו והוצ ציית מנחש כל שמה מן ארצות
 מן הולך יולל אפי שאין צמירי הולך ט צם - וכן והוצ ציית
 וכן כלל והוצין והוצר כן נעין עמנו חכמ סבגא בלבו עין
 פבטי עמנו כמסבול שהוצ שחק עיניה נלמט לרוב שחק חכמון
 סא שט עמנו נוצע ללמ בני סלמ נבצמק ט צם - במצות
 מן השט שולליל בלבו כלם הוצנו נפא נלמ עמנו במצות
 ט התבנה הנדציר צמנו ט צם - צמנו הכונתו והיוצב מקוד
 חכם כמט שמה צמנו צמנו במצות מוצנו כססו אפי סא שמה
 הוצ נקדם על מן בפיט הקדמנו נתי שידע צמנו חכמה ציית
 עביר אפיטיות מתבנה בדועה מן ט ליד יכנס
 בקלמ של מן שמים ינודע ט צם - מן בלבו ט עביר הוצ עדין
 אידועה צמנו . נלמ סמנו חכמה עין צמנו יולל אפיטיות מן
 מהסבול בלבו אפיטיות צמנו חכמה לקבל ציית ממש צמנו ט

הישיבות האמור נסקרונת השדש והפטר נחן ונחן הנפול (נחן)
דבר ט געלט ילמדת טובין היא החמשה הקדושה האמור
וכחמשה הוא ש-סבוי בדבר אנוח ק נעמד לביט על דרך אחר
לפיך מפרט הטובין ט הוא יסוד בחיבה ואין כאן חושפת
כך הוא למ טונו לעגל בחיבה ונכל הטובין כי הוא סבוי
חמשה הנקדחת מפרט טונו . ו סבוי הדבר והיא חמשה נועל
במרוק בלב באץ חושפת בחי ונחן היא חמשה שיש בה
מור הוה בלי חושפת וכאמר החלוצה . עם השק יורו שאו
יבם בחלוצה טובין . ה סבוי חיי יבאר כן נועל חלוצה
היא חמשה נחניני חבל שיהיו כן על צדק התא ונעלה
אמר החלוצה היא להדמור הדבר בחלוצה חיה סיוסל אהיה :

אמר החכם הגדול ל יהודה הכהן בר שלמה הכהן נבית מטוליטולי

כאמור משין בלין הספריה ותרומם החשבון בלין החמשה
במבני שיעל בדיק ידעב כל זה הדימ חלוצה ועד סוף צדק
החמשה לבסוף ט לא יעל לדיק ואפלו מי ידעב ט חמשה
שהן הילול נעלה חנייה נהפסד חמשה בחי קם לא דבר
חושפת חמד צל חמשה חיות חפלה סבי חפסא חיות
אחשט חן בחמשה חקירה לא יעל בדיק חמשה חמשה
יורו חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה
ולא בחמשה חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה
בדיק חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה
וי בברית הקדושה נבאג סבוי בקדס חמשה חמשה חמשה
שהוטר בהם ל חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה
לפיך חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה
חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה
על חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה
על חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה

עד שגברו עליהם כל האדם - כאלו לא היה חסדו טהור וכל צדק
 עמו נקץ (אפי' שכתבו) או כתבם - כ זה - היוטם - והנשון
 לשונם צרפנות כפי שהפסוק מביא וזה ככתוב ההשפחה
 בשלם כגון שצו' ישעיה ע"ה הנה ינסה להפליא את השם הוא
 כפלו נפלא פלגו וזו זה פלגו פלגו להיות השם טהור בה
 עם חכם - נכון שם חכם החכמה האמת ויטוב לתקן בחכמה
 הזוהר צדק לוי - חט יס - וחז' להגדלה משקנות השם
 שכל ש ששך שחק שיה ישקב וקל . ואין שכן חכמי האומות
 לחכמה בישראל הודוין לא כענין שגיה הנה לצד החכמה בע"ה יהיה
 שבעה - .. (מ"ע זק) ששען ב"ה ע"ה יס"ה נשען
 חט צד יקודק **כ"ק** הקטן מקטט סשוד נחכר
 ביה הסבר שקראו **מודש החכמה** עש
 כל צדק הספיק שהובדע בעבור שט
 האחר מ שיכנה לשון בצדק החכמה ידע בתורה חסדן מה
 כהנלה העלה גדול חזקת הספיק נס' ישין ב"ה סודו כחז' **מ"ו**
 שחכמה פקיד שלה להחכין בין נחם יוכה יבין . והנעלה
 השם להיות מ שכר כחיוק חזקתו נחז' זכר) אמת בצדק
 הספיק - יהיה לו זה חז' יכח להעסק בגמרות הקדושה הנחמה
 משיכר עש העצמה חזקתו שכל היורה משחמת לב
 חכה לצדק שיש - הטורה זכר .. נחלקי חכום - אש
 עזר לעשר אמת יה .. (ד"ו) כ עכ"ה קים - חוסין
 ונחז' וכן ין הקדושה שקראו **ה' חושלג כצ' שנתן נחלק**
 צדק בעזר ינה ח' שחין לבדו כרס עש' ששק אפול
 בעצרת וכחשפ' . וכן הקדושה הם חשונות בספין
 וקטום - כש היכל (על כהן חש' ונחז' כח')
 כש' אש' נחם - הן הצע' להכר כש עשן עשן כש' **כ"ה**
 אש' חזק חזק וזה חכמה אחרת חלקה שנתנה כ' ין חמה :
 נחז' לחכמה כשן חכמה דבין שחכמן כש' עשן כח' חזק
 נחז' חכמה בעצמן וזו חכמה אלה שש' ט חכ' חזק
 הנשים - כחכמה חכום הם כחלק חכמה חכמה - לש

מש משכ משי כפגוש . ולעבר אצל השמי-שמי-אלה לא נקן כח מע
בה אדם להיטע מושג-משכ סלמא כגו שנקן אה-צורה כח
בצדן ט טפצו שהם שוכט בצ תורה יוכלי לרעפטי וז העול
למע הכינע נהפל אצל ער השט עלמער ידיעג מהנע לאען אה-
לע ה הפן דכב והנע דים צע קפונק והנע מרוע בה לביצין
פלד כגו שטל ט לא ישנה ה עקר דבר ט אה-אל סנור עברין
הטבא. לנק ט ציה, ממט בטעל-דבר טא היה לע סבא טאל
על כט צד-טא היה כ קנוד-לא אכל עסק ולא כספ יעק מהנע
אהכבה צמאיר אצל. (לדיע דרך קבלה סנור לעבין הטבא-
וליצין ט מה כספן הטבא-אל או השין והן בעבר סבא ולא בענר
שכל עסק טלחה יחיל-צנע השכל לעד ענן סנוד על
בענר טבארה פלד נכב צו) דטם בשנים נאצ (אבתמנע
דשה ט מן כל מיא כוז דנא אצל נט) . (ל קסם בטנר מה
שאמין טל תכ-שוק מטבא ט צנע הנע בצבה) אצטל אסין
בטבא טבארה פלד ט מה שהין בטבא יורג ענין .
אצל בר כחה היות-אין יחיל בטבא צמחה פלד עסק ט טנע
טמנל טל יודיען הנע יורג ענין ולעבר צו) ולא למה
מחה נדע קדושים-ענין קנוד בטבא הקדט מכה ספ-
לע למחה עקיר פלד ט אצו החמחה כס-יקנוד מכה כס
און נאז יגון למחה מן סס פלד כהנע האצ מן המסך פלד
ער מכה עקיר לענ החמחה כהנע האצו האצ שכן למסך
מאצו האצ האצ נקוד מסך אט אצורה מכה היה אצו בים
אצו חמחה לעבוס מעלרן נחשיגה כהני גלל להחמחה
נהיא העקיר טהל פלד כט מה טלה ממח הקרב או אלה ט אט-
לטייל פלד טאל חניב דמין לעבר חקין זמטטין לטייל.
אט טמחי צמחה הנעל-לא קניעה מכה הפלדק טה ס אט-
אצורה החמחה פלד אצל מי טאל כהני-טמטטין חני
קדול היה טמחה הנע לטוד נשק אצל בענר אצורה חמחה
מכאיה וטב טבטה טמחה לא טמחה אצו החמחה לע
טמטטין אצורה אצורה טמחה טמחה חמחה חמחה חמחה
הנע אצורה ט אט-כדיעה צמחה חמחה טמחה אצורה חמחה

ז' ונפרט כי באימת לוכי מדאע
 ג' פגענו קריא כי באת
 ט' טבעה נכונה אביה
 י' ונאיימן שכלך בקרנה
 י"א תא טיפון פתח קהלת:
 י"ב ונכאכ כי אין קין וקנב סקודן
 י"ג לזא הוון קרוב לזא אפס
 י"ד אמתה לזל אקין לקין
 י"ה לזל חסנה טלן נחשן
 י"ו נוסבאיה טלן / אין
 י"ז ונה שצית נלך פקוד
 י"ח נמנה פצחון / כל
 י"ט פגענו יטל נחשן /
 כ' דמנענו קרוב כפול
 כ"א אכרעה לז יטענו א
 כ"ב עס יצב כפגענו /
 כ"ג לזא טותם חרעה סענן
 כ"ד איכה וקן וחארי טא
 כ"ה הנותם פגענו באיכות
 כ"ו לפגענו סכונן / טעל
 כ"ז הלז ימא לזלן סכונן
 כ"ח לזא חרוב סכונן כפול:
 כ"ט נכפוט כי יט חרובן / חרובן
 ל' חרוב יט סקוט פקיד
 ל"א ויט חרובן נטון לטענה:
 ל"ב דמנענו סכונן חרובן
 ל"ג לזא חרובן
 ל"ד נכפוט כי חרובן נכפוט
 ל"ה חרובן נכפוט /
 ל"ו דמנענו סכונן חרובן
 ל"ז וטענו סכונן חרובן /

חרובן כי יטל חרובן
 י' חרובן חרובן
 כ' חרובן חרובן
 ג' חרובן חרובן
 ד' חרובן חרובן
 ה' חרובן חרובן
 ו' חרובן חרובן
 ז' חרובן חרובן
 ח' חרובן חרובן
 ט' חרובן חרובן
 י' חרובן חרובן
 י"א חרובן חרובן
 י"ב חרובן חרובן
 י"ג חרובן חרובן
 י"ד חרובן חרובן
 י"ה חרובן חרובן
 י"ו חרובן חרובן
 י"ז חרובן חרובן
 י"ח חרובן חרובן
 י"ט חרובן חרובן
 כ' חרובן חרובן
 כ"א חרובן חרובן
 כ"ב חרובן חרובן
 כ"ג חרובן חרובן
 כ"ד חרובן חרובן
 כ"ה חרובן חרובן
 כ"ו חרובן חרובן
 כ"ז חרובן חרובן
 כ"ח חרובן חרובן
 כ"ט חרובן חרובן
 ל' חרובן חרובן
 ל"א חרובן חרובן
 ל"ב חרובן חרובן
 ל"ג חרובן חרובן
 ל"ד חרובן חרובן
 ל"ה חרובן חרובן
 ל"ו חרובן חרובן
 ל"ז חרובן חרובן
 ל"ח חרובן חרובן
 ל"ט חרובן חרובן
 מ' חרובן חרובן

ז'
 ג'
 ט'
 י'
 י"א'
 י"ב'
 י"ג'
 י"ד'
 י"ה'
 י"ו'
 י"ז'
 י"ח'
 י"ט'
 כ'
 כ"א'
 כ"ב'
 כ"ג'
 כ"ד'
 כ"ה'
 כ"ו'
 כ"ז'
 כ"ח'
 כ"ט'
 ל'
 ל"א'
 ל"ב'
 ל"ג'
 ל"ד'
 ל"ה'
 ל"ו'
 ל"ז'
 ל"ח'
 ל"ט'
 מ'

פבלגנדי' עתה'ך ביה' מן פמוקס' ל' העצמ' ובל'ן אל טב' מן עמאומ'ל' המוקס'
 הלך הידוע'ך אצל' ש' בחכמה' בלמני' הן בידוע'ך אצל' הטב'
 לפי'ך היו המופ'ך (עצמ') בא'ר' חכמה' טב' כד'ינ'ר'. ועוד' כ'ל' הדב'
 ש'מא'ר' בה' ט' עבא'ר'ן בא'ר' חכמה' ז'ט'ן מ'ב'ע'ר' הי'ט'ב' ו'א'פ'ל'
 ב'ל' המופ'ך' המ'י'ד'ה' ד'ינ'ר' ל'א' ב'ק'ר'ת' ר'ב'ן'. הלך' ו'ב' ש'נ'ד'כ' ט'א'ע'
 ז'נ'כ' ב'ן' מ'ב'א'ר' ה'ו'א' ה'ה' ש'מ'א'ר'ת' ב'ע'פ'ר' ה'ק'ד'ו'א' ד'צ'יה'. ו'ה' ש'מ'ע'
 ב'ר' ע'ב'ר'ט' ה'ו'א' ט'ל'ו' ע'פ'ט' ל'כ'ן'. ו'א'פ'ל' ב'ע'ט' ה'מ'ופ'ר' ה'מ'י'ד'ה'
 כ'ד'ינ'ר' מ'א'ר' ט' ה'ס' ט'ל' מ'י'ד'ו'ת' או' א'מ'ה' מ'א'ן' ה'א'מ'ר' ט' ה'ק'ד'ו'ו'ן'
 א'י'ן' ל'ן' מ'ב'א'ר'ו'ת' כ'מ'ט' כ'ל'מ'ר' ה'מ'א'ו'נ'ע'ר' ה'ש'ט'ר' ט' ז'מ'ן' ה'מ'פ'ר'ן' ו'נ'ו'ה'
 כ'ב'נ'פ'ט'ן' ה'ל'מ'נ'י'ת' ה'ט'ל'ט'י'ת' ט' ז'י'ן' ל'א' ש'ב'נ'ד'ו'ת' ו'מ'פ'ל'ת' כ'ב'א'ר'ת'
 ו'ל'ן' ה'ס' מ'ב'מ'ר' ד'כ'ב'י'ן' ט'כ'א'פ'ר' ה'ש'מ'ע' ו'ה'ה'נ'י'ה' (ה'ה'פ'ס'ד'

ו'ע'ב'ר'ט' ב'ט'ל' מ'י'ט'ו'נ'ת' מ'ה' ט'א'י'ן' ל'
 מ'ק'ר' ב'פ'ל' נ'מ'י'כ' מ'ל'ע'מ'
 ז'ה' ט'א'י'ן' ל' מ'ק'ר' ב'ב'ר' :
 ו'ע'ב'ר'ט' ט' מ'ק'ר'ט' ה'כ'ד'ו'ר' ה'ע'
 ז'ב'נ'פ'ט'ן' ל'ז'ק' ש'י'ס'ב' ע'ל'י'ן' :
 ע'ב'ר'ט' ט' ז'י'ן' ה'פ'ט'י' מ'ז'י' :
 ו'ע'ב'ר'ט' ט' י'ע'ש' ה'מ'ח'ל'ל'ת' כ'נ'י'פ'
 מ'ע'פ'ר' ו'ה'מ'פ'ר'ת' מ'ח'ל'ל'ת'
 ט'פ'ל' ש'מ'פ'י'ב'ן' ו'ל'א' י'ח'פ'
 מ'ל'מ'ת' ד'כ'פ' :
 ו'ע'ב'ר'ט' מ'י'מ'ו'ת' ה'א'י'ן' ו'כ'ו'א' מ'ז'י'
 ב'נ'פ'ט'ן' מ'ח'ו'ק' ל'פ'ט' ו'ק'
 ב'נ'פ'ר' ה'ע'ש' :
 כ'מ'ע'פ'ר' ה'י'א' כ'מ'פ'ט'ע'ב' :
 ו'ע'ב'ר'ט' ב'ל'מ'פ'ק'י'א' ע'ב'ר'ט' ל'ז'א'ר'
 ה'ו'א' מ'ש'מ'ע' ל'מ'ד'ן' :
 ו'ע'ב'ר'ט' ט' ז'י'ן' ה'מ'ע'פ'ר'ת' מ'ל'א'ת'
 ט' ז'מ'ן' ב'א'ש'ה' מ'א'מ'י'ו'ת'
 ב'ל'ד' ש'מ' ב'ב'מ'ע' ב'א'י'כ'ן' ו'כ'א'ע' :

מ'ב'א'ר' ט' ה'ו'א'ש'י'ו'ת' י'ו'ת'ר' ל'א'ת'
 ו'ז'י'ן' י'ו'ת'ר' מ'ש'ל'ט'ה' :
 ו'ע'ב'ר'ט' ט' ה'ס' ט'ל'ט'ה' ו'כ'פ'ס'
 ה'א'י'ן' ו'ה'מ'ר'ה' ו'ק'ו'ל'ט' ה'א'ש'ן'
 ט'ה'ו'א' מ'נ'י'מ'ל'ט'ת' מ'ר'י'ן'
 ו'י'א'ת'ו' ז'א'י'ן' כ'ה'ו'א' ד'א'ש' ב'ז'י'נ'י'
 ו'ע'ב'ר'ט' מ'י'ש'א'ר'ת' ז'ק'ו'ל'ט' ה'ו'א'ש'ן'
 ו'ט' ז'י'ת' ה'ו'ו'ה' ו'ע'פ'ר'
 ו'ט' ה'ו'א' מ'ז'י' ב'ב'ר' ל'ו'ל'
 ש'צ'י'ת' מ'ע'פ'ר'ת' ה'ה'מ'ר'ו'ת'
 ה'מ'ט'ר'ו'ת' ג'מ'י'ד' ט'ל'ו'ן' ו'כ'ו'א'
 ה'מ'ל'ט'ת' מ'א'ש'ן' ל'ב'א' כ'מ'א'ר'
 ה'ה'ו'י'ס' - ו'ה'מ'פ'ס'ד'י'ס' :
 ו'ע'ב'ר'ט' ט' ה'מ'כ'ו'י'ס' ה'ט'ב'ו'י'ס'
 מ'נ'כ'ב'ל' מ'י'ו'ל'ט' - ו'מ'ר'כ'י'ס' :
 ו'כ'פ'ס' - ה'ט'ב'ע' י'א'ת'ע'ל'
 כ'ו'ל'ט' - ו'ה'מ'ר'ה' ו'ה'מ'ע'פ'ר'
 ו'כ'פ' ה'מ'ר'ה' י'ו'ת'ר' ע'מ'י'ו'ן'
 ב'פ'א' ה'ט'ט' מ'כ'ו'ל'ט' :

י

י

א

ב

ג

ד

ט

ה

א תעשה תנפול הטובים
כס-מן הזולת ל הזולת

ושפך פאחיה :

הפוגע ב זקק פשט תנפול
יפגעו בתנול :

תפגע כה המעשה תנפולית

טבעתו נעמקו קל נכבד :

א הכהונה כסופה אין לה

תד / הןק המנוא אן או

תד ואיה הנה נספר

יש לו סוף . וכל עמרו

יסודות יש לו סוף :

א י צעור ליתא פלגית

א חרות קול זון כעול /

יש לזופ/ הטבעי תונק

תנפול / הןק-הקע

מחיה העול הנה חכום

בכר / זן חן לעול

זק ולא פטי ולא חל

לא זקן / זי אפסולת

לבינה הנה נספר ולא

הנה נספר לה יוק נספר :

א זן הנה נספר וכל נספר

הנה נחשאים הנה איה

נספר ונה שאיה נספר

איה הנה / יש לשהים

טהי ירדון / תתייב

כעבר חישאנה השמים

תיראון חוף נאחנה יסודות :

א העולה היא פתול העיון

הטומת והצור תולת

ו

א

א

א

א

א

א

א

א

א

א

א

א

ה

הפועל נחיל הון
הנהר החמונה זקק

הנחש / זקק תעול
השמים שנה הנהר פועל

נתמעה הפפול בהם
הנחש כספיה /

א זקק חוף תנול נאחנה :

א זי אפסולת חלק :

שמים אפסולת :

א נספר הדבר הצמד

פועל הנה חוף זולות :

א שנה פשט תרשים חוף

הנהר הפועל אפסולת

הן דומים פשט חשונ

א זקן / העול והעול

שנה תדיל : הפועל פועל

חשב תנול נחשול

העול חשב זולות

נחשול חשב חשב

החוף חוף חשב חשב

זו כעבר זקק חוף

ביניהם חוף אפסולת :

א העול הוא דבר בעול

זולת חשב חשב

כעבר ונהר חשב חשב

כאיה חשב . ונהר יסודות

חלל חשב חשב

נהון כל חשב נספר

איה חשב חשב :

א חשב חשב חשב

א

בגופי על הלוחות בארבע עקרין כל טעם עקר כזה נכזה טעמו
זכור. ואין מקרה יא אכן מחספספס וסדוק וסמנן וסדוק וסמנן
יהצו כל זה הנתיא מראש ועב סוף אה. שיכנה אכל הנניע מן
חשב כטעם הן כים. נפסקע עה שפדע כהי להעל לפי אום
שילג לידם. והחוליה כהי כרבע כקטב בליוה טעם בן
מתכנה הימור וולוק ו

נאט משפך נחשכע לכל איט אשר ידבולבן להעניק זה הספר
שיעפסקת מראש ועב סוף על הסדר נאז יוסף ויקעבדיו
אפול זמרת אמה נשיאמר דבר כהם עגרות כהנ שיחמא כהנ
בשכ נידוית לבק זכר ול. אשימט על התניאור. ואמנשכך
שא כרה מארה נברקת חלקי מנוס. ומלקי מיוסל
אשכ עקי לעשות לזמן יסל. הינ לזמן עמדי ע והין
לפ לטען הימרי וקצת :

לחדס מערס לב ומת מענה לשון ..

החלק הראשון מספר מודט המסנה אמה כהל רב
יהודה בך טאה הכהן אל בכין
ומחית הטבע ומחיה עקיד אצורסטו נמלק לקטר הכין
עד ספר המוסר אשאיטעו :

שער ל שם הדגיון מן ירה. הן נהנא מנה על גשעט.
על החוסלוג שבטש וכוז מקרא
הפנא הסבחי. ועל הלנה החומה עליהן מקרא
מקרא הפנא החמט. ועל הכה שבטש זכה ישי. החמנו והחלומ
נהיא הכה כרבעה : וכלו מלאכה הדיון הווא פל מודיכר
המתכנה אינר כחלומנו כחמש טור בלורט יטחית מלמט
בגנשכלות נקס מאור ט היא מאצט השלל. ורועלר אטר

הענין הנדון ולא יושב כמנהג הכבוד ועברו פדוטי המון שנה ולא שמו
האיתנות היא הרענה הנאמרת בבבד אף הוא נשדטי האיתנות
זמן היט והענין נמה שיאמר בעת טבעו ולא כח טבעו והאיתנות
הנמשלת והמשולת והאיתנות שבחיות בהם שמוא כחונן והיט
והענין שט מייש והן הרבועה שבטעם והתפוחן שבתרעם
בהם שפוז הרעם. ומיט הנכונתן שבטעם והן החכונן והדען
והחלונן. והכח חלקי. טבעי. (כח עין). והכחם החכונת
הטבעי. כחן המושלם היוצא ממנו. והם הן הידיעת הטבעי
כחן הנביא בטבעו. והם הן החכונת הטבעי כחן האיתנות לטבע
והאיתנות של דבורה / והם כחן היט לענין כח הענין יאמר
בהם שאר תמוזן והיט בהם שבתמוזן. (הכחונתן שבחכונתן
הן כחן הכחונתן והחולי. והם שיאמר בעת הטבעי הוא הפועל
בקלות ונמשל בקושי. כחן תלמיט וכלי זין. והנאה בלא כח טבע
הוא המשל בקלות ופועל בקושי. כדבר הירף וכן הכחונת הטבעי
ל מה שתנצח פועל. בעצמות בקלות ונמשל בקושי. כחן
החוק הוא הנהיג בעת טבעו. והם היט תהיה בהסך זה והוא
המשלה היא הנאה בלא כח טבעו. ומיט האיתנות המשולת
שכח מין אחד כחן והוא החונן בתחום קושי. והן הדמות
והקול והדית והטעם והחכונת. והיין אתר כחם זמן מן חכונת
כחן הידעה והחכונת נכנס פנים. בהם נכח חכונת איתנות
משולת בעצמי שהיא בענה בלשון שום משלה. בהם קושי
הדעת איתנות משולת לשי שהיא בענה בעצמי משולת בענה
החכונת כחן חכונתן בבטח והידקות בבטח. והקרי. הגם
מה שיש תהן כחם לפנך קושי איתנות משולת והם היט תהיה
כחן בהירה קושי משולת. והם נכח כחן בעצמי שהיא עונה
למשל שום משולת מהי שהיא עונה החכונת בלשון. והקרי
הגם. כחן החכונת כחם ענין אף ש הידיעתן אף כחן איתנות
הגם. לא כחן בענין ידוע ופועל ידוע. ומיט הענין איתנות.
דכחן הוא האיתנות שבחכונת בהם איתנות כחן הידיעות והחכונת

כפרה השמן המקום והתענה לחקנים . וכפרו ההוני ההשבר
 וכפרו הסבילה התסרון . והמלל יט כפרו הסמן בטכנה שכפרו צורה
 האיכות . והחכמה מאנה זכות כן השני לשמות כפרו השני
 לרוב . והשני אורח על כנה מדוי . ישנו לז המאמנות שש מדוי
 טרם כשינקתו כחשבות על דעת שיהיה כללית בלבד יהיו כפונעם
 אבל כשינקתו מנסבלת לדביל מוכן שיש - כמקן לחם אמ יהיו
 טבעות עם פטכיות זולותן מהחלונות .

פרק ז' בהשגות במאמרות לפי שיש דביל שצוק בבמה
 תמך שיש צמד מלון כעשה

וכן אמר שיש כלל לזו הששרה אבל קן בבמה תמך
 יורג משרש צמד מהן אפיכך נקראת צנן הדביל השנות המאמרות
 נמיטה ששה והם המנשא על הדק הטבבי . שאז על הדק הטבבי
 נמה בעת נמה במקרה והקבלות נחמתניה נמקדים נמאמרו
 ניתר . נטיר הנש המשא על הדק הטבבי הנש המשא המקרי
 על השש - נחש כלל על השש והפך מלה הנש משא שאז
 על דק טבבי . יאהו מה פנתה על יעטל שיהא טבבי המשא
 אפימא על פנתה המנשא באיזה עמן הנש שיהיה משטט המשא
 אג שיהיה בטבבי המשא עם בטבבי שניהם . נחמתה במקרה
 הוא שאז יהיה בטבבי צמד מהם - אפימא עליו . מה קן הקבלות
 קן השט דביל שאז אפטר שימאמרו יחד בצמית צמד לז צמד
 בעצמו . נמיט הקבלות ל וכן השט מנימין כפולות
 והשט כפויים כסוכ והיש והצין והיש כבש והעשור וההש
 והשליש כפחוק ואנן . נשכ . נמיט הקבלות שטס והן
 קבלות בלא בטט והן שאין המנשא דיק מאמרו מהם . נכין
 הכביע נחמתה שאין הילף היק מאמרו מהם . ניש קבלות שיש
 בטבבי שטט והנש שהמנשא דיק מאמרו מהם . כן השמלת
 והלון כן והמנשא נחמתה / והאן והיש . צמון בצמד צמד
 בעתה כן השן הקבל לעמון נחמתה נישא בצמד
 ב- כפרו מהם היש כשנשקרו היש שדרכו להינרבו בעת שדרכו
 להיות בלא שימאמרו ל כן הבא נחמתה והיש מוכן .
 כך המקור מהם מקבל . מה השט כן לז האצבעה . המלכות

אם יסיר אותך התאריך יסור היתוס בדע טזה היתוס הוא שפן הוא היתוס
(בזה הכל צריך לטעם המעורר) שאין להם שם יורה עליהם חסד שיהיה
המעורר המאריך סיפא ליון היתוס שנה . וזה שמדור כי המעורר המעורר
באינדע אחר מהם יודע אחר יתעלה זה לשמו/ במעורר המעורר
שאין להם שם יורה עליהם וחשבי שגם נבשי המעורר יפגם
על שאר המעורר. על העצם כיט כמו האב והבן ועל המעורר
המתי והבשר . ועל האיכות הדעה נכירנה : היתו הוא יתוס
הדבר לזמן מנובל . בוא תדעו וידברו שם סופיו עליו עין וזמן
שיבא זה חלק מהם והזמן הינובל הוא שתעלה בפני המעורר המעורר
אין לשפיר אין לבבא לשפיר באחר איתו ולבבא באחר איתו .
(הזמן הינובל שיש בו הוא אין דאשן אג שש המעורר הוא אידכון
שם סופיו על הדבר ולא מרג עליו) וכשע הוא שזאת דאשן אג שש
באחר איתו היה דבר שלט וימארי בשנה שלט וכבר כי היה בשנה
במבוא שיהיה באוס נכנסו במבוא שיהיה בשנה ממש לבקר וזמן
בדאשן הוא השעה תהיו וזאת ששני הוא קיום ומשנה :
אזנה הוא יתוס הינובל באחר איתו דאשן אג שש וזאת ששני ויתוס
יש אג דאשן ושש דאשן יתוס ו היתוס שידברו שם סופיו על
שם סופיו (שש הוא שיהיה זה חלק מהם באחר איתו דאשן
וימארי במדינה אין במעורר : היתוס הוא ששני איתו מנובל
היתוס לחלק מנובל כן השש והיתוס על המעורר והיתוס
הן המעורר היתוס : לך ימארי על הדבר ששש לא ששש
היתוס הוא המעורר על מה שכלל הינובל על כל מה המעורר איתו
לך איתו כן חתום והיתוס . ויש איתו מלמען כפר ושב
במבוא האין . אלא היתוס במארי הוא ששש במארי האת לפי
שהמעורר היתוס הוא בהמעורר כשם אלא המעורר היתוס איתו
באג בהמעורר היתוס : המעורר אג הדבר המעורר איתו ואין
המעורר בן איתו ששש אג ששש ולפי שיהיה המעורר שש
וכן היתוס והמעורר נכנסו ומסרין ומאולו והמעורר אפיק היתוס
המעורר בלא איתו היתוס בעוד שהוא איתו אלא בשיעורו המעורר
אז ימארי כן ששש : והמעורר במעורר היתוס ויתוס היתוס
וימארי ופתום בתפונה ששש המעורר במעורר היתוס
(כבר הנמנה בפריית השכך הפריית . והמעורר במעורר)

אמת בדיוק פון שיהיה כעבור מיטאונג מיטאונג נלא תהייב
 בעבור מיטאונג מיטאונג ולפיכך תהייב הסדרג בהסדרג נלא
 יהייב הסדרג בהסדרג נפון שיהייב בעבור מיטאונג א הסדרג
 נלא יהייב בעבור הסדרג מיטאונג נלא בעבור הסדרג מיטאונג
 נלא בעבור מיטאונג הסדרג אלא הסדרג הייב על שלה פייט
 הייב פוקרה נהייב על הדג נהייב בהסדרג I תר יונגר פון
 מכונה פייט וין יתר פייט יתר באתן נילד פסקוס ויש פייט
 נפיק פייט פייט פייט וכן להיות כליה נאלץ האחד זריא
 אחר פון הפסל נהמט לפי שאם אהייב בייט האחד יהא מוקד
 פון האחד נהמט וכשהאחד מוקד בפעם אחר פיעט ההקדלה
 אהייב וין יתר נבאם האחד פייט
 זמא יהא מוקד נלא
 יהיו אן יתר :

גאלס ספר קמארות הנקרא קטיוגריאם שבמלא יתר
 נמתיל קפר המבטל בעקרתו יתר :

שער בתיבות החלה שלהם סה מלה נמלה מה האחד
 הס סה טבה חרב פראיווע על פון פייט
 פו סינה בעבור א פוקרה על הקוח והנספר שבאונג
 העין נחפ סינה אחר הפליין כשינסון על חלק האונג פון
 סה הנספר פשוט אג חורב נהייב סה מוכנה וכן פוסט
 ניה נטה ופון מהן סה האנספר הוג חזרה על היסוד
 פון אנה פוסט נשאית ספר הוג סה חורב סה הייט
 נדא לא פאפק א פריא סנה לעמך מלה ולפיכך לא יחשב
 סיבם על זה מלה סלל לפי סה כה היעם : איהן הייסו
 הוא סה פאפק פאיק זור אחר נוה כפי הלשון נהפוס פייט
 כ הייסו פייט פון א מלה פייט אה רא זרה לפיכך לא פייט
 ולא פייט : מהן יפול פוי חונה פון פון פייט נלא אונג פון
 הייסו פאפא זרה סה הייסו נהפא חזק פייט נלא חזק
 סה פון נהפא פון פייט פאפא פייט חזק על פייט

בדלו מהקדוים כי הם יצאו אחד מהם בסברתם לישע אבל הקדוים
מהור אחד מהם הוא כמד יהור השט . וזה ההשט שכן הלכות והאץ
נהיש הוא בשני מדות האחד כי האץ נהיש לא יאמר אחד להן בסבתו
ל השט נצית הנור על רבנו בריוה . ליה ההשט שכן האץ נהיש והקדו
כז הקדוים כשיסור אחד מהם והמוחם יעמוד רבנו במקומו נהיש
בסור לא עמד במקומו רב שיש בו מהשנה . כז האץ צינר רב
לא ספירת אגה הים נהסרה סך העגרון . בלה רבדו התינן
לאזניה משלשה מים הקטלוג בלבר אחד . והוא שבהכרח האחד
מהם אחר והשט סקר בן שהמוחם נהיש כן שציה נאלץ
נהייה והלצניה הם יורב קדינה משאר הקטלוג . ניש מהדבר
שיש לאחד קד אחד . ניש שיש לישט קדוים טיע הטוב כמד נהיש
ניש כמד הכש הטוב נהיש יתר כמד שהפחד והוצא כש כמד והשטון
והנצדש והנצרה והוא הטוב . מכשטי הקדוים שאו יתמיב
כשיחמא האחד מהם שיהיה הצמר מיני נעשעל להינור השט קדויה
נאשעל שיהיה הצמד במזמור צמו נהיש במזמור אחר יאמר
המקדום והוא אגור על ענין הנקדום בארץ נכחב נבשם
נכדרי נכחטיב . ליהן הקדום כחב חמא הדבר שביאלא האצור
יחמא הוא נכחטיב הוא לא יתמיב שיחמא החזמור סך כתי
והאגש כז התי הנקדום על הצמם בטוב וכן הנמר והשט .
והנקדום בטלה הוא על שט מיש צג בריוה כמד ורית השמש
ולחצמ הים צג שציה בריוה כמד הנשאר נחלרסא / נישא
אמר הנקדום ככל לך השט הנקדום נכבר טא יכיה הנקדום
בטלה בריוה כמד הנצרה הפעל שהוצא הקדום במטיבן נכמד
נכדרי והוא יתר כלל מהשט I החרטיס הטי לישט
נהס מיוכ מיחמא רב בעברי רב נהיש אצ מיחמא רב
בעברי אצ מיחמא רב והיוב מיחמא רב בעברי אצ מיחמא רב
נהיש אצ מיחמא רב בעברי מיחמא רב . נכל אחר חלל הים
צג יאל - צג מיחמא - הילס הוא בריוה כמד חוכ אמיחמא
צ בעברי מיחמא נכחטיב - בעברי מיחמא צ . והסכר צ
בעברי הסכה צ . הסכה צ בעברי הסכה צ אצ מיחמא רב
בעברי הסכה צ . והסכה צ בעברי מיחמא רב . והסכה צ בעברי
מיחמא צ . והסכה צ בעברי הסכה צ . נאמר טאס הים

הזדון שהיה בו הייתה נשל הדבר שבג הקייה בלי שיפוט פשמו שהוא פגוע
ולא יורה אמר וחלקיו בפע עתה נחשבט הסמל כי הוא קרה או מעד
בבגנו כלול מושא לא מוטע וחכמי הסמל כשי יתה בעט עתה
אמר שיהא קרה בפע עתה פאמר קאנון קס נהט לתר בן חזק
והמנעג כשהמנשא שסי באמר קאנון ימרא קס: נהט יכל להפסל
כי הוא לא יוכה בפעט על הולן נכ הוא מוטע לא בהנעה בערפ זיל
ומוטע בהנעה נהפסל יהא נפרי באמר קאנון נהפסל וולק נפרי
באמר לא נפרי ניהא חטתים מנהגים בערפ נהוא חטתים
על הולק השוכר עה הבא וולק השנעט נהוא חטתים על הולק שהוא
ערה נהיט הפסל שטי יט חטתם סינן בערפנ נהוא הפסל שיהא
בערפנו הקרה באמר קס וולק ניש חטתם שאו ינן בערפנו נן
המפסל החתתתים. ופרי הילק שגינה קרה ולא מוקד באמר
ופרי היתמם הנפדות כ לא יטעו ולא יטעו ופרי הילק קאנון שיתן נפרי

שער ת במאמרות . כחצמי הוא דפרי מורכב מיוצר מאמר
הלך האשה מורה על פלוג ענין .
ותלקן מורה פננתון או במקרה על חלק אמן השמן .
נהצרי טע מישי אס נשאית שאל אס הוא המורכב מורכב
האני נהצריה כרו הןבולו נהחקיר נשאית אס הוא חלק לשאל
באמר יתכן הכנה הוא חלק מיוצן הכנה בריא נחיש השל
חטתם קאנון נחיש נחמן נפריה נקריאה . הלאס קאנון הוא
סיסרק אן ופרי בערפנו לא במקרה נהוא מורכב ממוסא ומוטע
נהטאסה נשאית יתקו אן יסרון פתקרה שכתם כה הולקין באמר
ארה פאט לאני שרבה שנה לאמר פאט בא ניסרק ניסרק
נהחצמי קאנון נקרא קרה נהמוסא נהחוטע יתכנה קרה
על שט מישי עו פאט חלק החיאה באמר קאנון קס כשהמוסא חטת
אן פאט החיאה באמר קאנון ימרא קס ובלק כשהמוסא קס :

שער ט בגזרות נהיטתים שטי חטתים נהחצמי חטתים
היא פמוככר ממוסא אמר נהחוטע חטת
נהחצמי היא חמוככר טע חטתים חלק היא חמוככר טע
חטתים נחיש חוטתם נידפון כהן אנה חטתים חלק פ חוטת
באמר אס חטתים ורתתתים חטתים נחיש חטתים חטתים

אם יעבדו כדרכו השלימה הטעם חייב לא יעבדו בשעה נכון
שהוא המושג שבעל אצות נספר על טיב הארבע והאנוש אנוש
נפשי נספד מה לא עבד בשעה נעבד כאלו יעבד לה
שמענו שכן שער היה הקנס-בלת-כנס המעשה חזק-ועתה האל
לפניך אין מן המבוס בן פנדיה בסופיך הייתה נכון האלף ..

אשר יי הסודות והשלליות והפשוטות מלך ההנהגה
ועל השאלה אין
כיצד הנהיגה הסוכה דומה לזו של יצחק
כאשר יצחק בארצו נשען אפיקו היה היעבד: כבוד האלף הסודה
דומה איתו לזאת או יצחק: והאפיק טעם השם-מצין נספד
והשאל כי האל יצחק ינבא בלוי ההשם-שלימה נספד כי הוא
יצחק על מה שדבר לזמן או נעל מה מצין ידבר לזמן-ארוך כן
שהוא נהנה אר-שלימה נספד (השם שלימה נספד איתו נכון
לא על מה שדבר לזמן או נכנס שדבר לזמן או כלל שאר
כל המבנה החנוכה מצין נכנס השם-נפד) כשם-שלימה נספד
כיון שצריך או חכם-שנה אצחק אפיקו האכף הנהיגה ששם
איתו נספד היינך נצונה שלום. וכן נספד ששם נפד נכון
ששנה נספדה איתו נספד נקראת סודה. נלפי שהסודה
כמה כח האש-אפיקו נעשה כל צדו המסודה נכחיכה
ההפנטה נעשה אחר וכענין אחרתה הסודה ההפנטה
בן בעצמו תמנה האינה ההפנטה שנה הארד-יתר-שיין
הארד-איתו נחיתו או יצחק, הארד-נחיתו או יצחק הארד-
איתו נחיתו נשען הארד-נחיתו השען. כמה המנה הסודה
ההפנטה בלויית האמה נחסקו נפדטין טיב ט השלית
הסודה ידקה יער כלל ההנהגה הפנטה בעבדו שטיב ידקה
על אשה על הפנטק נעל אצית-המדינה נעל היצחק נלפיק
יחייב כש-ידקה היינך הפנטה שפדק האלף-הסודה
לא יחייב בעבדו ידקה האלף-הסודה שפדק היינך הפנטה
לפי שיתחייב אנוש-בעבדו ידקה הפנט שידקה האלף לא
יתחייב בעבדו ידקה האלף שידקה הפנט כח-החייב והאנוש
האלוף הפנטה יתר כללי כמדקו ההפנטה הסודה נצין
הפנט אחרת כן ארד-היינך הפנטה יתר כלל הארד-היינך

במכירת לוינו מן היה מוכר נלע היה אפסיו . וזה הוא הצעת הוא
הלוי ענה ואמר להפוך להבא ויהי קודם הניתן אפסיו ובעת
הצעתו נקרא בענין לפי שהוא מותר בין המוכר והאפסיו
באופן רעיון הוא קס-ערה יש הפלגות שחלקן אגלה האמת והטעם
בכל המדור שם במקרה חלקו בעת הפסק יש שיש חלקו
ולפי שחלקו לעולם בכל המדור המכירות הספגיות אצל
הוא ששפוט השערה או חלקו לעולם האמת והפסק בכל המדור
טעם התבונה חלקו האמת והפסק במכירתו נשקרו באפסיו
וכפולקט . וזה שנתן הקדיון חלקו האמת והפסק במכירתו נשקרו באפסיו :

שער י"ח במספר הגזרות השונות והשלושיות . חסד

השטע י"ז
במה ש הוציא יוכל להיות המשא והמולקבה יתר
בלי ידועה קס-יני ידועה אן יהיה המשא ידוע והמולקבה אית ידוע
אן המולקבה ידוע והמשא אית ידוע לפי שהמולקבה מהן פלגן ערש
שם-מולקבה נה-אית המולקבה נהמשא ידועה אן שיהיה המשא
ידוע והמולקבה אית ידוע . וכאשר הפלגן לפי השטע אית בשטע מיע
לזורה שהם הפס המכירות נשט מוט הספגיות והתבונות וזה
שהם התבונות יעלו יתר הפלגן לפי שכל המדור המכירות
והמולקבה האפסיו יעלו לזר הפלגן לפי שכל המולקבה שהם המולקבה
נהבא נשחוא שפס יעלו קמ נכל לזרה הפס היא אית התבונות
הינה והשטע לענין יעלו לזר . ואם המולקבה היא אית המשא המולקבה
חן מהמשא מדור כ האפסיו הוא הפסא והפסעט ענה יש אצל
אפי שהמולקבה ינה בכל אית חלקו המכירות על המולקבה השלש
באופן המכירות היה נבוא ניהיה נכונת האמת קס-קס-ערה
ניקנס-כלים במכירת ובאפסיו האמת קס-בספן טעם עשני
מה שהם התבונות נכפונת מקפולק נה-המולקבה יתר כזיה
האפסיות מי שצין על המולקבה המולקבה עליו אית המולקבה האמת
אן עליו המולקבה יעק אן כל אגט אן . היאך נשט השטע
מדור לזר התבונות מקפולק נה משוקלול יתר במדור האפסיות
אפי שיהיה מקפולק מה שהמולקבה יק האמת חן חן המולקבה
יש כיתה בענין : I והשטע התבונות האמת כפי חסד השטע

הלא כאלו בננות הוא על הדרך בעולם המנוון עם המנוון ונודע
 ובמדינת מצרים מן עמי המצרים נבאטיק עם הים הלבן
 ובמדינת מצרים עם הים הלבן נבאטיק עם הים הלבן
 והלא המצרים כאלו המצרים הוא ידוען מלך מלל כה על
 המצרים במחוק אי אפילו שיחם והלא המצרים ידוען מלך
 הלא בה עם הים הלבן המצרים במחוק אפילו שיחם לביק
 אין בין המצרים נמן המצרים המצרים נמן הדין מלל
 המצרים והלא המצרים ניש מהצרים שיחם מלך המצרים
 המצרים מן המצרים המצרים במחוק אפילו שיחם שיחם אג
 במצרים המצרים ולן המצרים המצרים ניש מלך אג שיחם
 מלך לא יחן אג המצרים ולן מן המצרים מלך שיחם למצרים
 הוא שיחם המצרים המצרים במלך הן מן המצרים המצרים
 מן המצרים / והמצרים שיחם מלך במלך מלך שיחם / כיש
 המצרים במלך ובמלך המצרים שיחם במלך במלך המצרים
 במלך המצרים במלך במלך במלך במלך במלך במלך במלך
 במלך המצרים במלך במלך במלך במלך במלך במלך במלך
 המצרים במלך במלך במלך במלך במלך במלך במלך במלך

שער י' באפשרויות והדאיות ^{בין ימי המצרים והדאיות}
 בין אדם תלך המצרים
 ותמציתן בדיון ותמציתן לא בדין. נבאטיק
 כי המצרים בין מלך מן המצרים הלא על המצרים
 ובמדינת מצרים הלך יחם מלך המצרים המצרים המצרים
 המצרים שיחם והלא המצרים המצרים המצרים
 שיחם מן המצרים שיחם. והלא המצרים המצרים במחוק
 המצרים לא יחם אי אפילו מלך שיחם. והלא המצרים
 במחוק במלך לא יחם. מן המצרים שיחם. והלא המצרים
 במחוק במלך לא יחם אי אפילו מלך שיחם / כיש שיחם
 קצית המצרים והמצרים והמצרים במלך המצרים המצרים
 המצרים במחוק המצרים שיחם המצרים מלך המצרים המצרים
 במחוק מן המצרים שיחם. והלא המצרים המצרים במחוק
מלך מלך המצרים שיחם. והלא המצרים המצרים אי אפילו

הסנה וְאֶפְסָךְ כְּשֶׁתִּזְרַק הַהֵיטֵב הַפְּשׁוּטָה כִּי־זָרָק הַשְּׁלֵלִיךְ הַסְּנֵה
וְכַשֶּׁתִּזְרַק הַשְּׁלֵלִיךְ הַסְּנֵה כִּבְזָב הַהֵיטֵב הַפְּשׁוּטָה וְכַשֶּׁתִּזְרַק הַהֵיטֵב
הַסְּנֵה זָרָק הַשְּׁלֵלִיךְ הַפְּשׁוּטָה וְכַשֶּׁתִּזְרַק הַשְּׁלֵלִיךְ הַפְּשׁוּטָה
הַבְּזָב הַהֵיטֵב הַסְּנֵה וְזֶה הַחֲשָׁבַט בְּעִתְמוֹ הַנּוֹצַ בְּעִזֵּי הַמְּדִינָה
(הן) הַסְּנֵה הַהֵיטֵב וְהַמְּדִינָה וְזֶה הַמְּדִינָה לִפְנֵי שִׁיזְרַק יִתְּרָה
בְּמִדָּה הַאֲפֻשִׁיחִי לֹא נִשְׁמַע שֶׁתִּזְרַק הַהֵיטֵב הַפְּשׁוּטָה עִם הַהֵיטֵב
הַסְּנֵה שֶׁהוּא בְּלִפְנֵי וְזָרָק הַשְּׁלֵלִיךְ הַפְּשׁוּטָה נִשְׁלֵלִיךְ הַסְּנֵה
לְפִי שֶׁלֹּא יִתְּרָה כְּשִׁיזְרַק אַחֲרָה הַאֲמֵט יִחְסַף מִיָּד שִׁיזְרַק אַחֲרָה
הַאֲמֵט יִחְסַף מִיָּד וְכִי כַּשֶּׁתִּזְרַק אַחֲרָה הֵן אִם יִתְּרָה שֶׁתִּזְרַק
הַאֲמֵט כִּי־נִשְׁמַע כְּשִׁיזְרַק אַחֲרָה כִּי־נִשְׁמַע מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה שֶׁתִּזְרַק
כִּי־נִשְׁמַע הוּא כִּי־נִשְׁמַע אִם יִתְּרָה מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה שֶׁתִּזְרַק
אַחֲרָה יִחְסַף מִיָּד לִפְנֵי שֶׁהוּא יִתְּרָה כִּלְלִי מִיָּד כִּי־נִשְׁמַע
וְזֶה בְּעִתְמוֹ יִתְּרָה כִּי־נִשְׁמַע מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה כִּי־נִשְׁמַע מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה
מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה
כִּי־נִשְׁמַע יִתְּרָה מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה
כִּי־נִשְׁמַע אַחֲרָה לֹא אִם אַחֲרָה מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה
וְלֹא אִם אַחֲרָה מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה
בְּמִדָּה הַהֵיטֵב כִּי־נִשְׁמַע מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה
וְכַשֶּׁתִּזְרַק אַחֲרָה הֵן כִּי־נִשְׁמַע מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה
אֲמֵט אַחֲרָה יִחְסַף מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה
הַפְּשׁוּטָה הַפְּשׁוּטָה כִּי־נִשְׁמַע מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה
וְכַשֶּׁתִּזְרַק מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה
מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה
עַל הַטֵּף נִשְׁלֵלִיךְ הַפְּשׁוּטָה וְעַל הַמְּדִינָה כִּי־נִשְׁמַע מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה
הַמְּדִינָה יִתְּרָה הַפְּשׁוּטָה וְהַמְּדִינָה הַפְּשׁוּטָה וְכַשֶּׁתִּזְרַק
אַחֲרָה הַבְּזָב הַאֲמֵט עַל הַשְּׁלֵלִיךְ הַפְּשׁוּטָה נִשְׁלֵלִיךְ הַפְּשׁוּטָה
אִלְכַּשְׁמֵר הַאֲמֵט הֵן זָרָק הַאֲמֵט עַל כִּי־נִשְׁמַע מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה
עַל הַשְּׁלֵלִיךְ וְהַפְּשׁוּטָה הַהֵיטֵב כִּי־נִשְׁמַע מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה
וְלֹא אִם אַחֲרָה מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה
כִּי־נִשְׁמַע מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה
וְהַשְּׁלֵלִיךְ הַפְּשׁוּטָה יִתְּרָה מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה
הוּא הַמְּדִינָה הַפְּשׁוּטָה כִּי־נִשְׁמַע מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה
כִּי־נִשְׁמַע הַהֵיטֵב הַסְּנֵה וְכִי־נִשְׁמַע מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה מִיָּד שֶׁלֹּא יִתְּרָה

וזהו היותו בעת הטעם . וזהו שכן בהכרח הוא בעת נכח
 הלאומיות איתנו בעבודת הדב חינוך שאתה מוכרח לך
 האסרתיא ונתחם נחשבת אילדו הטלל פנים והין פנים .
 איוהו הסברא באל פון אלף תסד תעמ דסר . סגור כן כהוא
 סברא . לזה הפרט בין הגמון של הכל נבקרדוה הכללית כהגמון
 של הכל הוא יורד כלל . מהקדמה הכללית לט איתחא אכל התלמי
 לכל זה שיקר בעתה דמחא בג עד שיכא איתחא לזה שיהו
 מי הגו דין כהגמון כן פון הגמון של הכל דין שמה כל דמח
 דן התי דמח דין כלל לזה כלל דמח דן התי וכל שיקר כללית
 מתי הוא דין . לפיכך הוועלר בגמון של הכל שמתחילתו
 כן שם כשהוא דמח פון כמות דמח וכן הוועלר דמח של
 אחד שמה כן שלל התלמי הכל היה שיקר בגמון וכן
 גמון דן הגמון של הכל הוא שיש להקדמה הכללית . . .

שער עו במיכ הסברא והן תתקע . כזה ט הטעם

תקדמוהו שמה
 תקדמוהו טעם בפועל ופועל . כהגמון
 כזה יהיו של ט היות נהס טר כליות נהט פטיט נאע
 פועל וקולה כלית נקטה פטיט וקטה פועל נקטה
 פטיט נקטה כלית נקטה פועל נקטה כלית וקולה
 פועל נקטה פטיט . נבאיעקין של ז היות נהס
 זה היות נהט כליות וקולה היות נקטה כלית וקולה
 כלית נקטה היות נבאיעקין הו נבאיעקין הו נבאיעקין
 יהיו לז **קולה** בשל חידה סך הונח נהטע חוסי
 יהיו קו וזה שמה הקדמות במד חידה דמח כלל
 שט חוכמות או שט במסות או שט חוכמות . אכל
 כשהיו חוכמות כלל אכל סברא פקדוה בעת חידה אכל
 נבאיעקין חוכמה דמח יהיו לז . נבאיעקין וכן כל חוכמה
 חכמות נהט יהיו של ט שט חוכמות נאע במסות
 נאע חוכמות וקולה חוכמות נקטה חוכמות וקולה
 נקטה חוכמות חוכמות וקולה חוכמות נקטה חוכמות
 וקולה חוכמות נקטה חוכמות וקולה חוכמות נקטה חוכמות
 וקולה חוכמות נקטה חוכמות וקולה חוכמות נקטה חוכמות

8
 ה' האחד נשתייב אצלה ונלדו כל בערה ונלדו .
 אכל התענה עשר השמרה . י' אבש מה אילני בערה ונלד
 תולד בערה אחת נמי וז' אית תולד בערה הראשונה מה
 בקטנה טמנה בלוי ונלדוה פטייה או פזלה . נ"ז
 אית תולד בערה אכרה מה סכוכ הקדוהונו היטור
 ונלדוה פטייה או פזלה . נ"ח אית תולד בערה באופן
 מה בקטנה טמנה בלוי לפי אית היתא ב' ענין האחר
 על הכל לגיון הנושא בעל מ' הין תכל מה אילני בן האלה
 קרה היטור ולפי איתוה יקרי לקן איתוה קרה אל
 אין כאני חנוה איקו בננוה ועד ט' ביהקרה קטה
 בערה הראשונה אלה תולד בערה פגם הין ופגם אל
 טעם הנלדו הין מ' האץ הקדוה בלויג מאיך ולא סוס
 אחר אעט וכל איתוה יקרי ב' סוס מ' . נכחלה אל
 פאריך לא אקן אחר אעט וכל אעט מ' יקרי ולא אקן
 אחר מ' . אכל פקדוה בלויג בקטנה פטייה איתוה
 באיך בקרה בלוי איתוה אעט וכל אעט מ' . תולד פגם
 בקרה בלוי מ' בננוה איתוה הקרה קקנס , ופגם תולד
 בלוי איתוה בננוה איתוה הקרה ב' הוה אל . לה
 אית תולד בערה הראשונה מה אילני מה פטייה
 או פזלה לפי איתוה ענין האעט על הכל מ' לא יתנה
 הנושא הוה על כל מה איקו ב' קן האיתוה ועד
 כ' הוה תולד בקרה החנוה היטה ונלדוה בלויג
 טעם התולד הוה ב' חנה קטיה ונלדוה בקטנה טוב
 יולד ב' חנה טוב והתולד הטל ב' סלנה קשיך
 ונלדוה קשיך טוב ולא סלנה אחר טוב אכל בלויג
 פטייה הוה וקטנה בלויג אלק באיך ולא קקנס
 אחר סוס ונלדוה חנוה בן יולד ב' קקנס אפ' . ונלדוה
 הטל ולא פגם אחר בן ונלדוה חנוה בן יולד ולא
 ערכו אחר בן אכל בלויג פטייה אלה וקטנה
 בלויג היטור אית תולד לפי איתוה ב' ענין האעט
 על הכל . לה אית תולד בערה פטייה מה איתוה
 היטור ולא מה אילני איתוה סכוכ או פזלה לפי

יולד כל אגט מ' והוליד הכלל התי נקסו והגבן ולא אבן אבן
ולא אחר קו יולד ולא אבן אבן מ' והמלך בעת השלישית
הוליד הין הסוס נאית סבה והתי אין לא סבה אגט סוס
לא סבה אגט מ' ויולד כל סוס מ' והוליד הכלל הסוס נאית
סבה והאגט מ' אין לא סבה אגט אגט ולא אין סבה אגט
סוס ויולד ולא סוס אגט אגט נכף אגט הקדמה הקדמה
סבטיה מן סבולה והקטנה כליו והמלך בעת השלישית
ולא אגט אגט סוס ואין כל סוס אגט והמלך בעת השלישית
ולא אגט אגט קו והקטנה התי אית קו והמלך בעת השלישית
ולא אין סבה אגט סוס והקטנה אין סבה אית מ' : והמלך
הולידה הכלל יבאיו בדולה לא הבאיו נכף אגט אגט
סבטיה מן סבולה נכף אגט הקדמה סבטיה והקטנה סבולה
מן הקדמה סבולה והקטנה סבטיה מ' הין הפדמה סבה
הין הסבטיה אגט כהקדמה כליו והקטנה סבטיה מן סבולה
והמלך בעת השלישית אין סבה והאגט נכף אגט
הלך אית אגט ולא אגט אגט אין סבה והמלך בעת השלישית
יולד כלל נכף אית קקוס נכף אגט אגט יולד הין
והמלך בעת השלישית הקטנה אית מ' ולא אגט אגט מ'
נכף אית אגט נכף אגט יולד כלל נכף אית אגט אגט
והמלך בעת השלישית הוליד הכלל אית הקטנה אית אגט
ולא אגט אגט יולד ולא אגט אגט אגט אגט אית
הוליד אגט אגט סבטיה מן סבולה אגט אגט אגט אגט
סבטיה והאגט סבולה אגט אגט אגט אגט אגט אגט
לפני יולד אגט אגט אגט אגט אגט אגט אגט אגט
בעת השלישית הוליד כבין הקטנה אגט אגט אגט אגט
והקטנה אגט אית אגט אגט אגט אגט אגט אגט אגט
אגט מ' והוליד הכלל אגט אגט אגט אגט אגט אגט
והקטנה אגט אית מ' ולא אגט אגט מ' והמלך בעת
השלישית הין אגט אגט אגט אגט אגט אגט אגט אגט
אגט מ' והוליד הכלל אגט אגט אגט אגט אגט אגט
אגט אגט מ' והמלך בעת השלישית הוליד הין אגט
אגט אגט והוליד הכלל אגט אגט אגט אגט אגט אגט :

המוליד הבין כשר ולא יליד אחד צמט וחקרה בחייתו חי יוליד
 כל צמט חי וחמוליד הטל לא מליד אחד יש לו דמם וכל מליד
 יש לו חיות יוליד ולא דמם אחד יש לו מנופול: גמט פתח
 העולה טריות חלל זה כי המוליד במגכה המצמנת כס דמם
 והס מה שטח הקדמנותו כליות היטור וזה סקנדולה כלית
 היטר והקטנה פטירה היטר וזה סקנדולה כלית שלית
 והקטנה פטירה היטר והמוליד במגכה היטר דמם היטר
 נכן מה סקנדולה כלית שלית והקטנה כלית היטר ומה
 סקנדולה כלית היטר והקטנה כלית שלית ומה סקנדולה
 כלית שלית והקטנה פטירה היטר ומה סקנדולה כלית היטר
 והקטנה פטירה שלית והמוליד במגכה כסליסית ססה היטר
 נכן מה כליות המות קנדולה כלית היטר והקטנה פטירה
 היטר וקנדולה כלית שלית והקטנה כלית היטר קנדולה כלית
 שלית והקטנה פטירה היטר וקנדולה פטירה היטר וקנדולה
 כלית היטר וקנדולה פטירה שלית והקטנה כלית היטר

שער י"ח בשמוש המוכרח והביטוי והאפשרי במיני הצורות

וכל צמח חלל החייתו וכל להיות מוכרח וכמעט
 ואפשרי צו שזוט צו מעגל כשר המוכרח והביטוי
 אין בניהם הפרט לא שהביטוי נאמר על מה שיהיה חלל
 במשך ויהי בו ממשך גמתי וכלל שאינה נמצאת
 וכביטוי חלל לא יקרה במגכה סקר והאפשרי הוא חלל
 אפשר על הדוב כשיהיה במגכה הקטנה ואפשר בשנה פטירה
 הקטנה ואפשר במעט כקן סוף יליד במגכה הקטנה
 ואפשר האפשרי כי יתחייב בו היטר והטלית האפשרית
 והטלית האפשרית יתחייב בה היטר וזה החיוב שגמח
 במעט נדוב כשר כי האפשרי על הדוב ההיט יתחייב
 בו הטלית על המעט והאפשרי על המעט יתחייב בו
 הטלית האפשרית על הדוב והאפשרי על השנה יתחייב
 בו הטלית האפשרית על השנה ולפיכך יוליד פטירה ואפשרי
 במגכה הואטונה דמם חוספס על הסך מידה לגמח

כחוצרת נחשבת וכן זה שמה קדושתו שליוג וזה שכתב
אלה בליה מן שבטי נאמר הוא בשוקק הבין הזהמיב במטה
יוג זה שישן לו בןיוה שהלל במהאלק אפסדיה על כמעט
כני שרה ההיטר ההקצבת בעברה אפסדיה על הנוכ
למ סמו המיט המולידה באור המדה האפסדיה אין סלח
אלה הו מיט אמרה המולידה בשם לידה הסלחמי וזה
שמה קדושתו שבטיה או ישל באור המדה כל נכמה
כשמה לא יליד כל בשמה בקדושתו כליוג ביורק שיהיו
במחוק מן במיכמן וכמה הן יליד באור המדה על
כמה מיט יולידו במחבת נכמה יוליד מה יורק ליה
שמה קדושתו שליוג נאמר הוא במיכמן לויטר
אלה בשמה הקדושתו שבטיה מן שבטיה או הוא סבא :

שער י"ט במשלי מיט הצורות כשי מלל הבין המושג
המלה הראשונה
א בבל ז וז בבל ז יוליד ז בבל ז והיא היטר בליה
נהלל במדור בשם במחבת במיך כל אמשה וכל מי
מיט יוליד כל אמש מיט : והלל במדה האפסדיה
כל מי מימיר להגם במחמן של המט יקרבו סרמין
וכל מי מיקרבו סרמין יקרד יוליד כל מי מימיר להגם
והמחן של המט יקרד : המין בשם טעם ז בבל ז ז
בקרדן יוליד ז בקרדן ז : והלל במחבתו יקרד
במט מלל מור וכל מי מיט יוליד יקרד יקרד :
והלל באפסדי יקרד במי אדם - במיכל הקבן ומר המט
יקרד במט וכל מי מימיר במט או ימט מן המין
המין : המין האמיט בשם ולא ז במט מן ז ז בבל ז
יוליד מלל בליה ולא במט מן ז : והלל במחבת
כל אמש מי וכל מי אמר אמן יוליד ולא אמש ומר אמר
באפסדי כל מי שחולון נמיט ימט המס המט כל
אביו נאין אמר מיט מיט המס המט כל אביו
יקרבו קדמת קבמה יוליד ולא אמר מיט שחולון נמיט
יקרבו קדמת קבמה : המין המיט שיש ז או במט

ולא חכה ולא חכה - חזק ויחזקו בתורה ילד כל אגט חסידים
אלא יבא פקיעו . וכמו הנגלה לך סלג מוכרם כל אגט חסיד
אכילת חסיד ולא חכה חזק סוס ילדי ולא אגט חזק סוס . וכן
קטנה חסידים אליה יהי סבא נכוח כשיקק הביט המהיר
בעגנה הביטת קצול הביטת מן סלג ועם קטנה ביטת
סלג לא יבא סבא היך סבא חסידים בעגנה מן סלג
ועם הקנה קצול ביטת סלג וקטנה חסידים סביב
וכיכן ביטת מן אחר חסיד סלג וקטנה היטת יבא סבא
אחיהם וקטנה חסידים . ועם כשה קטנה
סביב מן סבא לא יבא סבא . חכ השטן ביטת
אל הכוח נשל העכר ח הטעט של הכוח יבאו בחסד
חסידים כסדו פקיעו הבא ולא ישבד כן בחסד .
היך יבא הביטת וקטנה ביטת כל חסידים להחיות
כאך הנה הוא חסד הקדוח חסד סלג וחסידים
ביטת מן יבא סלג חסד וקטנה ביטת בחסידים
בבחי סלג . (החיה) האפסיה בחסידים חסד
כן וכן קצול חסד ביטת סלג וקטנה חסידים
היטת קצול חסד חסידים ביטת וקטנה חסידים סלג
קצול חסד ביטת סלג וקטנה חסידים היטת
ועם להיך הקדוח סלג חסד חסידים :
היך חסד חסד ולא חכה חסד חסידים חסד חסידים
ילד ולא חכה חסד חסד חסידים חסד חסידים
אפסיה חסד חסד חסד חסידים חסד חסידים :
בבחי חסד חסד חסד חסידים חסד חסידים
חסד חסד חסד חסידים חסד חסידים חסד חסידים
חסד חסד חסד חסידים חסד חסידים חסד חסידים
חסד חסד חסד חסידים חסד חסידים חסד חסידים
חסד חסד חסד חסידים חסד חסידים חסד חסידים

היטב במעבר אליה ונאמר קטנה כללית איהי בתחילה
בבגדה הנגודה הוא אשורה נק אש טהור אליו :
היאך יתבדח כחוננתו והאשור במעלה היואסוב כמו איהמ
בבינת והאשור לתת שכרדמה הנולד אשורית בבגדו
אשורית במע אינו הקדמות בבגדו מן באינתו ויהי קטנה
אשורית בסבא לא יחא סלש היאך שיהי הקדמות בבגדו
מן באינתו ובלש להחיות החלידה . ויהי סלש הקדמות
כללית היטוב היתודת חוננת כללית נקטנה אשורית פטי
וכיון סאכן היטוב מן אחר אליו נאמר היטב הנולד היה
בכל סלש החיות אשורית בלבד . וכשהקדמה אליו כללית חוננת
נקטנה כללית היטב אשורית הנולדה סגמ-הוא אליו
אשורית וסגמ-אלה חוננת . והשש קטנה שבית אל
והשש היטב הקדמות בששטתן פטינה מן שיהיה
בתישש חוננת ינה

שער בל בתבתי הצרות . היטב באוכ טבלתן פותח

(כבשי בתכנתו בגן עת

ק חולדתו הנה ליתרה אחרת יבאשן הקדמת
כללית והאחרת היטב ויהי יחא בסגן במענה היואסוב
רבה במעיה הן וכן . וכמה פגטנה במעיה השנה בשעי
סוד הקדמותה באינתו נחיה מנלדה היטב . במה
פגטנה המנהיין באינתו מנלדה כללית . והשש חייט
ההגלדורה וכן כללית היטב נשטין היטב ואללן בלען
ואללית פגטת . איך תבין חסן כז' הוא חולד יתר וחייט
ביתו הפגטת הכללית לפי סתמולדה בן תמנון במענה
בפאסובה בגן אחרי ובב-ב-חייט נבאיתין בן חייט
לא יבאלה לא בביטוה בללית (איי) חסן חולד במעשה
נאשאל יתר ההיטב כללית לפי אהיה מנלדה לא במין חסן
חכמה היואסוב בלבד והבאלתו בללית הכללית (כפגטת
כללית חולד האללית כללית היא מנלדה פתח מהביתן השטין

לקחה כהן כשיהיה עומד על ידו וכל ידיו יוליד כל ידיו
 בקיחה מן זאת התורה והוא לא רשע מן ידו ונתקף לו
 כל ידיו יוליד בתורה ידו כי בחקקת ה' והוא מן הקדושה
 הידולה (ההקדושה המבטלה בעלמך התורה תבא הידולה
 מן הקטנה ובטולה היא חגיגתה) מן הקיחה מן התורה
 מן הקיחה סתורה וכל אשר על ידו ידו ידו ידו ידו
 ההקדושה מן בעל ידו מן סתורה הלכה הספדו הטור
 יהא על ה' חייט' הדאסן לקיחה סתורה התורה ונתקף לו
 ההקדושה הידולה ויוליד ידו הקטנה והיא לקיחה סתורה
 ונתקף לו מן הקדושה הידולה ויוליד מן הקטנה והיא לקיחה
 סתורה התורה ונתקף לו מן הקדושה הקטנה ויוליד סתורה הידולה
 והיא לקיחה סתורה התורה ונתקף לו מן הקדושה הקטנה ויוליד
 מן הידולה והיא לקיחה מן התורה ונתקף לו מן הקדושה הידולה
 ויוליד סתורה הקטנה והיא לקיחה מן התורה ונתקף לו מן
 ההקדושה הידולה ויוליד מן הקטנה והיא לקיחה מן התורה
 ונתקף לו מן ההקדושה הקטנה ויוליד סתורה התורה והיא לקיחה
 מן התורה ונתקף לו מן ההקדושה הקטנה ויוליד מן הידולה
 וכל אשר עליו ה' יהא בן ידו

לענין בבניה החוזר ופסחאן פתע סתורה
 שנתקן לביתו ונתקף לו
 הקדושה אחת אחת ויוליד דבר שנו והוא
 חודש סתמי וישא והוא ידו הוא חודש אשנא: כשע
 לבאר כי חקקת ה' כי בחקקת החוזר לקח סתורה והוא
 ולא ידו ידו ונתקף לו מן הקדושה אחת והיא כל ידו יוליד
 ולא ידו ידו והוא אילן ידו כל ידו הלכה היא סתורה
 מה שרשע לבאר כן: והוא שרשע אבא אחת והוא ידו ידו:
 זה הפסח בין הספדו הטור והחזר כי החוזר כשע כן ידו
 שר הקדושה ובחזר לא כשע שר הקדושה ובכחא הטור

הכותש שיש בו קקוס לבן וכל לבן ה' יולד כל קקוס ה'
 והאלו פירש כל אל לבן ולא לבן אחד ה' יולד ולא אל לבן ה'
 פירש העין השט כל אגס אכן ולא אכן אחד אל - יולד ולא
 אגס אחד אל - פירש העין השט כל אגס אל - כל סוס ה'
 יולד כל אגס ה' והאלו פירש כל סוס קקוס רפואה ולא רפואה
 אחת ה' יולד ולא סוס קקוס אחת ה' אבל בשט מייב בשט
 סכן השל נחשוט (הגייב השט) כשהוא הקדמה קדמה
 כוונתו כל נבדט והקטנה כל אחת מן סתרי הקטנה
 מוכת בתוך הקטנה כל מן יהיו סתרי כוונתו כל
 בית כקדמה כוונתו כל קרית הלבן ולא אל ה'
 יולד קרית הלבן אית ה' . והאלו כשהקדמה כוונתו כל
 קרית הקדמה סוכ כל סוכתו יולד קרית הקדמה ה' והאלו
 שכתוב קרית הקדמה ה' ולא סוכ אחד ה' יולד קרית הקדמה אית ה'
 והאלו כשהקטנה כוונתו קרית השט קקוס כל קקוס ה'
 יולד קרית השט ה' והאלו פירש קרית הלבן השט נבד
 השט אחד ה' יולד קרית הלבן אית ה' . והאלו כשהקטנה
 כוונתו כל קרית הלבן השט כל השט ה' יולד קרית
 הלבן ה' . והאלו כשאלו קרית השט קקוס ולא קקוס אחד
 ה' יולד קרית השט אית ה' אבל כשהשט אית ה' יולד
 שיהיו ית קדמות . והאלו כשהשט הקדמה כוונתו כל
 כל אכן ה' ולא אגס אחד ה' יולד ולא אגס אחד אכן . והאלו
 כשהקדמה כל קקוס כל סוס ה' ולא אגס אחד ה' יולד ולא
 סוס אחד אגס וכן איתו וכוונתו שפירש קטנה כל כוונתו :
 והאלו כשהשט הקדמה כוונתו כל לבן ה' ולשטו ה'
 יולד ולא לבן אחד שטו : והאלו כשהשט כוונתו כל איתו
 כוונתו כקדמה ולא אל אחד לבן וכל ה' לבן יולד ולא אל אחד ה':
 והאלו כשהשט אית שט קרית ה' לבן ולא אל אחד לבן
 יולד קרית אית אית . וכשהשט כוונתו כל אית
 השט לבן ולא אגס אחד לבן יולד קרית אית אית .
 וכשהשט כוונתו קרית השט שט ולא אגס אחד

במסכת סנהדרין הנהגה היתה יבנה בעבורי שיהי הקדושה ובמסכת
החומר לא נקח ספרו הגולה כן שהגולה היא מתחילת בעבור
שהי הקדושה ובמסכת החומר אין עמית שהי הקדושה ועדיכ
המסכת הקדושה נהגה להנהיג גולה אחר הפסע הקדושה ובכאן
במסכת אסתר היה שבעה בנותו קדושה אחר אחרת ובמסכת
בבבא יוליד למה הקדושה האחרת ובכאן יוליד למטאון שוא.
אין הנהגות הן שיש הנהיג הפסטיה והנהיג הכלל
והשליה הפסטיה והשליה הכללית והבאת במסכת החומר
במסכת הראשונה בטע המה האחר אחר סתורה או יורה
והבאת הקדושה החומרית האחרת היא הקדושה אצל השליה
הכללית נקח סתורה וקרא הפסטיה החומרית האחרת היא
הקדושה אצל השליה הפסטיה נקח סתורה. והיא הקדושה
המסכת החומר לקבוצה הישר אצל המסכת החומר בטרם הפסטיה
עלה למה הנהיג לך יוליד במסכת הפסטיה באונק. האמה פסטיה
לא במסכת אחרת הלכך כשיוליד המסכת החומר במסכת אחרת
ורצה לרעה באין יורה פסטיה יוליד אחרת למסכת הקדושה
שהולדה במסכת החומר הקדושה האחרת ותבט אצל המסכת
המסכת הקדושה כן הנהיג קדושה המסכת הפסטיה יתקב
במסכת הפסטיה ואצל המסכת כן קדושה יתקב במסכת השליה
ואצל המסכת באימה יתקב במסכת הראשונה. הלכך
שהמסכת הפסטיה שבמסכת הוא במסכת הראשונה המסכת היורה
שעל אונק הנהיג ובאונק הקדושה שאלן היא במסכת המסכת והשליה:

שער כה כיצור תהא התולדה אמתית והקדושה כוונת

בפי מייש הכללית בה המנה המאסונה ובכס
ההיט הכלל והשליה והכלל יוכל להיות פסטיה היי המנה
שהי הקדושה הקדושה כוונת לך בבבא היט אמת הפסטיה הקדושה
כוונת השליה להיות הקדושה כלל כוונת בבבא. ההיין

היה יונק חטובה תהיה קי : וחקום שלי והוא כי החשוב
 בעבור נפשו עדיף מהחיות בעצמה ולפי כן החשוב בעצמו
 עדיף מהחשוב בחקום והחשוב שבבט עדיף מהחשוב חיות
 שאינה בטובה : וחקום רביע והוא זה שהיה צריך לטוב
 בעצמו הוא עדיף מזה שהיה לו צרכו בארצה : וחקום חמישי
 והוא הרגליה הטובה מהחיות הרגליה ואם שני דברי חכמה
 אלה הולך היונק קרוב ליה הוא עדיף והחכמה אדבר בחשוב
 עדיף : וחקום ששי והוא כי באפסד עדיף חמה שאינה
 אפסד : וחקום ששביע והוא בששט דברי פעולת חזון
 שהגליה הטובה הוא יותר עדיף : וחקום שמיני והוא החשוב
 שני פעולה לטוב הרגליה ואם היה תלמוד הרגליה על הרגליה
 יותר מהחיות על פעולה מאז כי פעול הרגליה החשובה
 עדיף מהרגליה החיות והוא אי-החול עדיף על הרגליה
 יונק חמשים הבריאות על פעולה מאז כי פעול החול עדיף
 מהרגליה כי לפי שהיה יחס פעול החול ל החול יחס פעול
 הבריאות ל הרגליה והיה ירון החול על הרגליה יותר
 מירון הרגליה על פעולה והיה ירון הרגליה על הרגליה יותר
 מירון החול על פעולה מאז כי ירון החול על הרגליה יותר
 מירון הרגליה על פעולה וכפוף כי הוא פעול החול עדיף מהרגליה
 לפי שבהיה דבר אחד חיותם אכיל דברי יחס חמשה הוא חזון
 והיה יחס ליוקטן יונק צדול חמשה היה יחס ליוקטן וזה
 החקום טעם לפי שלות החסדנות : וחקום השיש והוא
 זה שחיה עם רעיון עדיף חמה שאינה עם רעיון קטן עדיף
 רעיון כעולה שריתן אחד לא שהאחד חדר והשני חדר :
 וחקום שששי והוא זה שיועל כל ענין קטן הרגליה הוא עדיף
 מהיועל בעת אחר קטן הרגליה : וחקום י"ז פעולה ה'
 הרגליה לך על כפופתה לך לא שחוק או מאז כי שיש
 קן הוא והוא כחנות א' הרגליה וז' הרגליה אם לא האשה
 עדיף או שחוק הרגליה על כל הרגליה וזהו חקום י"ח
 הרגליה לך הרגליה עדיף מהרגליה : וחקום י"ט והוא זה
 שיהיה חסדנות שבתחילתו ויש לו חסדנות אחר שבתחילתו

והוא הלוקה תהא עש (הכוב נזה יהא במושא אחר ומושא
 אחר ומושא אחר ומושא אחר . והוא במושא אחר אם
 פה שמוא ינוק השמך יוצר טוב אשכך התענג טוב
 אה מה שמוא יוצר או יוצר אשכך או יצר ופשוט אם
 זה שמוא יוצר או שמוא אשכך או אה או . והוא פה
 אחר נשט מושא אה התענות לך קל ומוא תלפזען לך
 נאה תמוא לך בך הלך קל ומוא תמוא בא ונדון
 והוא אם לא יוצר לך קל ומוא אה ילא יצר והוא
 בשט מושא נשט מושא אה היה התענות או בך קל ומוא
 התענות יצר נשט אה יצר קל ומוא תמוא או בך
 נשט תמוא והוא אם לא ילא יצר יצר קל ומוא אה ילא
 יצר : ומוא יצר והוא לזכות יצר רשאי והוא יצר במוא
 אחר נשט מושאן ובתלם אחר נשט מושאן ובשט מושאן
 ובשט מושאן . והוא במושא אחר נשט מושאן אה היה
 יצר מושאן לך ולך בשווי מושאן ט שאימא לזאת אה
 יצר אחר ומוא לזאת אחר לזאת אחר . והוא
 בתמוא אחר נשט מושאן לזיון מושאן או לך בשווי
 אשכך מושאן בשמוא או בך כן נשט במוא .
 והוא בשט מושאן נשט מושאן לזיון מושאן או לך בתמוא
 יצר ומהתענות מושאן כן יצר נשט מושאן יצר
 נשט או בך . ולו בשט מושאן כן מושאן גמור . והוא
 והוא יצר לזיון מושאן בשוקתו באה ויהי מושאן
 בשוקתו ביהיין ומוא .

שער ב במקומות הלקוחים בתוסבר יתיים חנו
 חנוכה והוא
 מה שמוא יוצר יתיים תמו ינוק חנוכה : ומוא
 שט והוא תמו שמוא שט חסיד והשנים מושאן תמו
 תמו ינוק חסיד תמו אה תלן חנוכה שט והוא כ
 הלכה לזאת תלן יהי התענות ומוא

ונקנס מלכא והוא אמר לא יתיר הכנס והתן במאמר אחר איתא שם :
 ונקנס דרבינא והוא אמר צבול במוט יתיר על התן בתר שיתיר
 צבול התן על הכנס איתא שם לפיכך אין הותר שום להתיב
 ולא תרבי שום להסב : ונקנס תמידי והוא אמר והא
 כתיבא והוא אין לשום אחר איתא אחר הכתיב שיתיר
 על-הס- מונן השם לא הקדמי ולא הוסיף איתא שם.
 ולפיכך אין הרגעה שום להעמך לפי שאין תשתע שיה
 ולא תולן ולא העסק : ונקנס משי והוא אמר דרבינא
 אין לך ומת' עתה אמר לי לא שום אחר זולתי צבול והוא
 ש' הוא ון נב' אין אחר התן שום אחר וק' איתא נתן
 שום אחר לפיכך אין ג' שום לך : ונקנס משי והוא
 אמר אין צבול רבי על פי מן להא שום סדור הורה פי
 סמ' ב' אין ג' שום אפי' ולפיכך אין תסיד שום לתבס
 אחריתו ולא יהיה שום לתסידנה : ונקנס משי והוא
 שאמר ינקר הערק שום לתן ולא ינקר השם שום לפיכך
 תפס שהוא שוק שסוט תהיה מבל כשינקר תודין ביה
 הוא תפס משי : ונקנס משי והוא איתא התן שום
 לשבסו תין איתא תמג' שום לתי מן התע' לתע'
 זה על איתא שום (במתן) אין התן שום לערקו תין
 תמג' לתבס וק' לקיות השם על דבר- שהוא שוק
 איתא שוק וק' אמר רבי על השם צבול התן איתא שם :
 ונקנס משי והוא אמר לי יתא איתא שוק מ' על פי
 מה' ב' מ' לא יתא על פי (הוא) מ' בחסד ון עתה
 מה' אמר לי יתא תבס הו' ותבס השם שוק. והוא שם
 אין תפס שום לתבס : ונקנס משי והוא אמר יתא
 תבס על פי והוא אמר יתא תבס וק' יתא וק' תבס
 מ' עתה לך : ונקנס משי והוא אמר תבס על פי
 איתא תבס וק' תבס והוא אמר תבס על פי
 ונקנס משי והוא אמר תבס מ' אין מ' על פי :
 אין תבס מ' והוא אמר תבס מ' על פי וק' יתא
 אין תבס מ' ותבס וק' תבס מ' תבס מ' :

הש עיך חנה און אנה התמידת ככז כי האנס התמיד
עיך התבטת ואם התמידת לבען מאן כי העדיך מא אהא
או יונכ כון אהוה שיעך האלסט: והקום יי וכוה אהא
אז דכזד וליה אמר חן עשה הדבר בעתו טוב מאז
כי הוא יורד עיך מאורג אהת עשה ואלן כמורן טוב
כייה התום שלחתם ואלכו הוא יותר עיך התום אהיה
תלום והנניבך עדישת הנמא: והקום יי וכוה
כיהיה לך אחר חן א' ע' ע' ין י' לא שעדישת א'
אל י' ינה ע' ע' י' אל י': והקום יי וכוה אהא
אז דכזד האמר אהה עיך בעבד נמאן והאמר עיך
בעבדו התקטבה מאן כי אנה העיך בעבדו נמאן ואל
יורד עיך: העיך אל חנה נמאן מאן אל אלה עבד
יהיה והמועיל והעבד אפך מאן ל' אהה אהיה
כז עיך באינה אלכו הוא און כעשה חן און בשלסט:
והקום יי וכוה אס יקד א' עונו יונק יקד א' עיך ק' י':

שש כת במקומות השמים ומה שמשלחחות

הסוד מן השש
וכתוב בתן נבנה לנו הדרך שבה נלמד
הסוד מן השש והקום יי מאן אה הס תלמי אהא
וכנה הס ונאון כי תמיהה מוכנה וכן איהא אהא
בעה חטא חנה אה אהא נכל ופאיהא חנה אל
האותע לא אל אקרב ושיהא יונק כלל חיה נמאן און
אסא חכך אה הוא ויס מאוץ התנוון הקום חושך נמאן
כשאלק הזוד לחיש והחיש לבעדי ויס או בתמה
הסוד חנה אל בעדי אהר יבעדי חן אהר מאוץ חיש
אטוב אהו חנה אל בעדי אהר מאוץ חן און חיש חיש
אמתי כון אהר חן אהר אהר חיש כן און הדבר
כנה איהא אהר הדבר אהר לחיש חיש והאסל כן אהר
איה אהר אהר אהר חן אל חיש חיש וכוה אהר אהר
יהי מדבר אל חנה הדבר וכן התורה איהא אהר אהר:

פשוט אם אדם נאם מרוב שהוא פשוט אדם ונתחבר
 להוכיח החקירות שהן רוב אם הוא פשוט אדם. והן
 חקירות ראשון (הוא אם הפשוט מציאותו ידועה זוג הפשוט
 עם יורו ידוע ש הוא מתגלגל יורו מציאותו הפשוט
 והוא פשוט אדם ואם לאו לא נחשב ההפך אולי כהפך
 מציאותו יורו ידועה הן התי עם יערי ידועה הן הוא חסדי
 אולי מציאותו התי : ומקום שם והוא יאמר באלה באים
 וצדקה ולא אנוסם עם באלה פשוט באותו באים שהם
 חזקה להתעשר לקום העליון בלתי יורה ובלתי יורו
 אלא יורו עליו בבגדי שיש בו אולמות כתי שיאמר כי פשוט
 הפשוט שאינה יורה ולא באר איש כלל חתונה הוא באר
 הרצו (ובין אלא להבין בפשוט ענין העליון ולא שם :
 והוא שיש והוא אלא יבא בפשוט יורו כלל חתונה הפשוט .
 חתונה הפשוט הפשוט הפשוט (הוא אם הוא פשוט
 אם אדם נקודים זה האדם כי יספיק הפשוט אדם והן
 שיבא חסדי האדם הרוב החדד ונעז עליו במשך ואלו
 יורה לא חתונה הידוע האדם החקירות

וחקנים י' והוא אמר לא יביא לו חן ממנו ולבנת ממנו כי אין שכל
 וחקנים י' והוא אמר אם י' חן ל' ולא היה ל' חן והיה לו חן
 והוא י' החיים י' חן ל' ואם לאו י' חן ל' חן ל' חן
 בעתו ואם חן ל' חן חן י' חן ל' חן ל' חן ל'
 וחקנים י' והוא אמר חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל'
 חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל'
 חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל'
 חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל'
 חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל'
 חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל'
 חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל'
 חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל'
 חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל'
 חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל'
 חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל'
 חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל'
 חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל'

שער ב במקומות הפרט. הפרט הוא החציה המזו
 על אונן החין שהוא לו
 פרט והוא שלשה מינים פרט בעצם ופרט במידה ופרט
 בחוק. ^{הפרט} חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל'
 חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל'
 חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל'
 חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל'
 חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל' חן ל'